

L

logaške novice

Glasiło občine Logatec, oktober 2010, letnik XLI, št.8

**Pol milijona za škodo
po poplavih**

**Zbodle so nas
Logaške ivéri**

**Pogovor:
dr. Anton Gosar**

**40 let zborovodstva
Janeza Gostiše**

**Adoramus navdušil
v Nemčiji**

**Londonska
dogodivščina učencev
OŠ Tabor**

**Jakec v Logatec
privabil
600 skavtov**

Skoraj pol milijona za odpravo posledic in pomoč ljudem

Zaradi poplav je samo na infrastrukturi in hišah za okoli dva milijona škode – Občina pomaga najbolj prizadetim – Na seji občinskega sveta opozarjali, da smo za posledice ujme krivi ljudje

Logaški svetniki so se 28. septembra sestali na svoji prvi izredni seji, katere glavna tema so bile zadnje poplave in posledice, ki jih je pustila narasla voda. Na zadnji redni seji v tem mandatu, ki je bila 7. oktobra, pa so za odpravo posledic in pomoč ljudem, ki jih je najbolj prizadelo, iz proračuna namenili slabega pol milijona evrov. Po prvih ocenah je na stanovanjskih objektih in javni infrastrukturi za okoli dva milijona škode, medtem ko tiste na kmetijskih zemljiščih še niso ocenili.

Na redni seji 7. oktobra so svetniki v re-balansu letošnjega proračuna 480 tisoč evrov namenili tudi za odpravo posledic septembrskih poplav in pomoč tistim, ki jih je prizadela ta naravna nesreča. Od tega bodo največ, skupaj 280 tisočakov, porabili za popravilo lokalnih in občinskih cest ter sanacijo plazov, nekaj sredstev bo šlo še za popravilo mostov in nakup opreme, ki jo gasilci potrebujejo za posredovanje ob visokih vodah. 1.500 evrov so namenili za

nakup knjig v knjižnici v Hotedršici, ki jih je uničila voda.

Skoraj 50 tisoč evrov bo občina zagotovila za pomoč ljudem, ki so jih poplave najbolj prizadele. Pokrila bo najemnine za nadomestna stanovanja tistim, ki so ostali brez domov, gospodinjstvom, ki so prijavila škodo zaradi poplav, pa ne bo treba plačati komunalne položnice za september. Občina je kupila osnovno opremo za ureditev dveh nadomestnih stanovanj, za eno družino pa ureja hišo v Rovtah. »Prek Rdečega križa bomo poskušali najti način, kako bi posameznim družinam lahko namenili še izredno denarno pomoč,« dodaja župan Janez Nagode. Ljudem z Notranjske ceste, ki so ostali brez strehe nad glavo, naj bi občina pomagala tudi tako, da bo poskušala skupaj z njimi čim prej dobiti dokumentacijo in vložiti vlogo za nepovratna sredstva za izgradnjo nadomestnih stanovanj.

Poleg tega bodo na občinski upravi skupaj z agencijo za okolje izdelali idejni projekt za gradnjo suhega zadrževalnika v dolini Črnega potoka, s čimer naj bi zmanjšali poplavno ogroženost Logatca, medtem ko bo agencija za okolje predvidoma do konca leta izdelala projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja za gradnjo novega zadrževalnika v Žejni dolini. Sredstva za gradnjo bo treba še zagotoviti.

Občina bo plačala najemnino

Vodna ujma je najbolj prizadela stanovalce ob Logaščici na Notranjski cesti v Dolnjem Logatcu, nepričakovano pa tudi Hotenje, kjer je popustil zadrževalnik na Žejskem potoku in je voda zalila središče vasi. Poleg tega se je del stanovanjske hiše na Poni-kvah, ob cesti med Logatcem in Rovtami, zrušil v brezno. Družina bo zimo preživela v občinskem objektu v Rovtah. Prebivalcem ob Notranjski cesti, ki so jih poplave najbolj prizadele – nekaterim je stanovanja zalilo že tretjič v letu dni –, je občina najprej ponudilačasna bivališča v centru vojnih veteranov Slovenije, nato pa so se svetniki na predlog župana odločili, da iz občinskega proračuna pokrijejo najemnino za nadomestna stanovanja, in sicer za največ štiri mesece. Svojih domov namreč pred zimo ne bi mogli primerno osušiti in jih urediti za bivanje. V severnem delu občine je voda sprožila več kot deset plazov, največjega na cesti pod Rovtami.

Občinski komisiji sta škodo na javni infrastrukturi in zasebnih hišah ocenili na 1,5 do dva milijona evrov. V tem znesku še niso upoštevali škode, ki jo je voda naredila na kmetijskih zemljiščih, niti ne škode na vodotokih, nad katerimi bdi država. »Odgovornost za porušen zadrževalnik v Žejni dolini je tudi na strani države, saj smo večkrat opozarjali, da je v slabem stanju in se lahko ob večjem vodostaju poruši,« pravi župan Janez Nagode.

Svetniki so pozvali agencijo za okolje, da čim prej pregleda poplavno študijo, ki jo na Inštitutu za vodarstvo zadržujejo že nekaj mesecev, pa tudi, da se takoj loti gradnje novega zadrževalnika vode nad Hotedršico. Občinska uprava naj bi pripravila odlok, s katerim bodo na poplavnem območju prepovedali odlaganje materiala, na primer bal sena in drv, ki so septembra marsikje zamašili potoke in ponore ali preprečevali hitrejše odtokanje vode. Od pristojnih so zahtevali, da najpozneje mesec dni po koncu poplav očistijo vodotoke in ponor Jačka, od Elektro Ljubljana pa, da infrastrukturne objekte takoj premesti iz poplavnih območij. Ministrstvo za promet so pozvali, naj čim prej sanira plazove in zagotovi prevoznost cest.

Dovolili so gradnjo na poplavnem območju

Svetniki so izpostavili še, da je občina dovolila gradnjo na poplavnem območju ob Logaščici, zaradi česar zdaj stanovalci, ki so tam kupili stanovanja, napovedujejo tožbo tako proti občini kot tudi proti upravni enoti. »Mislim, da je bilo na tem projektu narejenih kar nekaj napak, ne le s strani občine, ampak tudi s strani drugih soglasodajalcev in mnenjedajalcev, na primer Elektra Ljubljana, še bolj pa me skrbi, da so odgovorni tudi na ministrstvu za okolje, ki so dali soglasje k temu projektu, čeprav poznajo stanje stoletnih voda na območju,« je dejal Nagode. Prav zaradi tega se je v imenu občine zavezal, da bo ta ljudem, ki so se znašli v dilemi, ali sploh obnoviti stanovanja na poplavnem območju, pomagala, da »vsaj poskusijo na nek način priti do sredstev za nakup novih stanovanj«.

Svetniki so kritizirali tudi strokovnjake Elektra Ljubljana zaradi neprimerne postavitve transformatorske postaje, zaradi česar je bil del Logatca nekaj časa brez elektrike.

Logaške novice, glasilo Občine Logatec
ISSN 03509281
Izdajatelj: Občinski svet Občine Logatec.

Uredništvo

Odgovorna urednica: Petra Trček.

Uredniški odbor: Branka Novak, Saša Musec, Nevenka Malavašič, Janez Gostiša, Metka Bogataj, Darja Merlak, Marko Logar, Romana Hribar.

Stalni sodelavci: Jerca Korče, Anita Ilič, David Kunc, Brane Pevec, Ana Žakelj, Marjan Papež, Franc Brus, Marinka Petkovšek.

Grafična zasnova: Goran Rupnik.

Tisk: Grafika Gracer, Celje.

Naklada: 4.250 izvodov.

Logaške novice brezplačno prejmejo vsa gospodinjstva v občini.

Naslov: Tržaška 50 a, Logatec

Tel.: 01 759 06 00 (občina), 01 759 06 19 (uredništvo, ob sredah od 15. do 17. ure), 031 334 271 (Petra Trček).

E-pošta: logaske@logatec.si., trcek.petra@siol.net

Naslovnica: Jesen je naravo ovila v pisano obleko. (foto: Sebastjan Gantar)

Rok za oddajo prispevkov je zadnji dan v mesecu. Prispevki so lahko dolgi največ eno tipkano stran, pisava Arial, velikost pisave 13 pt, daljše bomo objavili po dogovoru. Prispevke s fotografijami pošljite na poštni ali elektronski naslov. Prispevki naj bodo kratki in jedrati, pripišite ime in priimek avtorja prispevka in fotografije, napišite tudi, kdo oziroma kaj je na fotografiji. Nepodpisanih prispevkov ne bomo objavili.

»Sami smo si krivi«

»Kot otrok sem živela ob potoku in spomnim se, da so vsako poletje čistili ponor Jačka; imeli so tri vagončke, s katerimi so ven vozili zemljo,« je povedala Ladka Furlan, prepričana, da bi z rednim čiščenjem povečali pretočnost ponora in tako rešili marsikatero hišo, ki jo je septembra poplavilo. Opozorila je tudi na to, da je bilo v Jački včasih pet brezen, ki so požirala vodo, danes so aktivna le še tri. »Poleg tega je bila pred vsakim požiralnikom železna brana, ki je zdaj ni; ko prva voda prinese nesnago, zablokira požiralnike, in voda naslednjih šest do deset ur narašča in se razliva,« je še dejala Furlanova. Vladislav Puc pa je spomnil, da je bilo včasih na Logaščici kar devet jezov, poleg tega pa še nekaj manjših požiralnikov, ki so danes verjetno zasuti ali zatrpani.

Ob tem je župan dejal, da gre krivdo pripisati tudi človekovim posegom v prostor. »V zadnjih desetih, dvajsetih, petdesetih letih smo sami pripomogli k temu, kar se dogaja s sto- in celo 50-letnimi vodami. Logaščica je prej tekla v meandrih in se prelivala po polju, a so ljudje dobili celo nepovratna sredstva iz občinskega in državnega proračuna, da so zasipali doline, delali aglomeracije in obenem vodo usmerjali v Logaščico.« Občina naj bi ob pomoči logaških jamarjev že naredila študijo o širitvi ponora, da bi voda hitreje odtekala, a se Nagode boji, da pristojni tega ne bodo dovolili: »To bi pomenilo večjo možnost poplavljanja reke Ljubljanice.«

Poplavna študija čaka na potrditev

Občina je po lanskih decembrskih in letošnjih spomladanskih poplavih že pri-

pravila protipoplavno študijo, ki pa jo na Inštitutu za vodarstvo zadržujejo že nekaj mesecev. V študiji so predlagali nekaj ukrepov, s katerimi bi lahko bistveno zmanjšali dotok vode do poseljenega območja. Suh zadrževalnik ob Črnem potoku v Cuntovi grapi z zmogljivostjo okoli 200 tisoč kubičnih metrov bi po mnenju Nagodeta zadržal velike izlive, ki so v zadnjih ujmah poplavi Logatec. »Vodo bi zadržali in jo nato počasi prelivali v Logaščico.« Poleg tega razmišljajo o že stari ideji, da bi del Črnega potoka preusmerili v nekdanji ponor. Vodo bi lahko prelivali tudi na kmetijska zemljišča za grajsko stavbo v Gornjem Logatcu, nato pa jo nadzorovano dozirali v potok. »Od graditeljev pa moramo zahtevati, da v vodotok ne spuščajo padavinskih voda, ter jih spodbujati k ureditvi zadrževalnikov,« je na seji še dodal Nagode.

Petra Trček

Denar zbirali tudi na dobrodelnem koncertu

Za prizadete v nedavni vodni ujmi je Rdeči križ ob pomoči občinske uprave organiziral dobrodelni koncert, na katerem so s prodajo vstopnic zbrali 3.390 evrov. Kot je povedala sekretarka logaškega Rdečega križa Meta Smole, so do zdaj zbrali vsega skupaj nekaj manj kot pet tisoč evrov. Denar še vedno lahko nakažete na TRR Rdečega križa Logatec: 02025 – 0020135849, sklic: 00 09-2010, namen: poplave ali pa donirate 1 evro prek SMS-sporočila s ključno besedo LOGATEC na številko 1919. Na koncertu so poleg znanih slovenskih estradnikov Matevža Šaleharja Hama, Gala Gjurina in Lada Bizovičarja sodelovali tudi domačini. Na odru so se zvrstili Golaž godba, učenci iz Rovt in glasbene šole ter folklorna skupina Drevored iz dolnjelogaške šole, folklorna skupina iz Hotedršice, mažorete in logaški Big band Wonderbrass. Na koncertu je župan Janez Nagode podelil priznanja gasilskim društvom Dolnji in Gorenji Logatec, Rovte,

Gasilec se je občina zahvalila s posebnimi priznanji. (foto: David Kunc)

Medvedje Brdo, Hotedršica, Laze-Jakovica in Vrh Svetih Treh Kraljev, ki so v času poplav nesebično priskočila na pomoč, kjer je bilo treba. Posebno priznanje sta prejela tudi poveljnik in podpoveljnik PGD Gore-

nji Logatec Matjaž in Tone Nagode, ki sta rešila voznika avta, ki je neprevidno zapeljal na poplavljenem cestu proti Hotedršici in ga je začela odnašati voda.

Petra Trček

Nadzorni odbor pregledal nekatere investicije

Na izredni seji 28. septembra so se svetniki seznanili s poročili nadzornega odbora občine (NO), ki je pregledal nekatere investicije. Predsednik NO Matjaž Žigon je med drugim opozoril, da so pri pregledu naročilnic odkrili, da jih večina nima kritija napostavki v proračunu. Nad gradnjo avtobusnih postajališč v Grčarvcu nadzorniki niso imeli pripomb, od občine pa pričakujejo, da bo v prihodnje pred objavo razpisa za izvajalca preučila primerljive investicije v drugih občinah. Posebnih pripomb niso imeli niti na investiciji o gradnji vrtca Tičnica in druge faze obnove osnovne šole Tabor, toliko več pa so jih imeli glede gradnje vakuumske ka-

nalizacije v Zapolju. »Poslovanje občine in Komunalnega podjetja Logatec ni bilo gospodarno, zato bomo poročilo poslali računskemu sodišču in pristojnim ministrstvom,« je povedal Žigon. Nadzornike je med drugim zmotilo, da je investitor z dodatnimi deli zaradi podaljšanja trase povzročil dodatne stroške, ki so bremenili občinski proračun. Žigon meni, da ti stroški niso bili upravičeni. Nadzorni odbor je pregledal tudi potek rušenja Petkove hiše v Rovtah in izvrševanje soglasij k porabi presežka prihodkov v Zdravstvenem domu Logatec.

Petra Trček

Milijon evrov manj, kot so pričakovali

Občinski svetniki so potrdili rebalans proračuna, razpravljali pa so tudi o centru za obdelavo in odlaganje odpadkov

V začetku oktobra so se občinski svetniki zbrali še na zadnji, 31. redni seji. Na njej so med drugim sprejeli rebalans letošnjega proračuna, seznanili pa so se tudi z idejnim predlogom ureditve centra za obdelavo odpadkov pred odlaganjem (Cool). Prav temu so namenili dolgo razpravo, kljub temu, da niso potrjevali nobenega dokumenta.

V logaški proračun je do oktobra prišlo za dober milijon evrov manj denarja, kot so predvidevali. Največji upad prihodkov je bil iz naslova transfernih prihodkov, ki jih je bilo za kar 40 odstotkov manj. Gre za sredstva, ki jih občina prejema iz drugih javnofinančnih blagajn. V Logatec ne bo regionalnih spodbud iz evropskega in državnega proračuna za kanalizacijo in čistilno napravo v Rovtah ter za kanalizacijo zahodnega dela Gornjega Logatca. Kot je pojasnil Nagode, imajo v Rovtah težave s pridobivanje gradbenega dovoljenja, ki pa ga pričakujejo v kratkem, medtem ko so morali za Gornji Logatec ponoviti razpis za izbiro izvajalca, ki naj bi ga zaključili konec meseca. Poleg tega v logaški proračun ne bo niti denarja skupne kmetijske politike za Hotedršico niti ne evropskih sredstev iz kohezijskega sklada za gradnjo čistilne naprave v Dolenjem Logatcu ter nekaterih odsekov kanalizacije. »Na ta sredstva že dolgo čakamo, zdaj imamo s strani ministrstva za okolje in prostor potrjeno, da jih bodo odobrili, čakamo le še na sklep,« pravi župan Nagode.

Na zadnji seji so svetniki kot predstavnika občine v svet Doma starejših Logatec imenovali Dušana Černigoja, po hitrem postopku so potrdili uradno prečiščeno besedilo občinskega statuta in odloka o imenovanju ulic ter manjšo spremembo odloka o občinskih cestah. Seznanili so se tudi seznanili tudi z izvajanjem proračuna v prvem polletju letošnjega leta.

Nič več likvidnostnih težav

Rebalans so morali sprejeti tudi zaradi tega, ker so med letom za nekatere stvari odšteli več denarja, kot so ga rezervirali. Zaradi hude zime je zimska služba namesto načrtovanih 250 tisoč evrov porabila več kot pol milijona. Zaradi teh in podobnih težav je bila občina celo v likvidnostnih težavah, zaradi česar so pri Zdravstvenem domu Logatec najeli 450

tisoč evrov kredita. Kot pravi Nagode, je občina zdaj likvidna. Del kredita so odplačali, zadržali pa bodo okoli 340 tisoč evrov presežka prihodkov zdravstvenega doma iz preteklih let.

Center za obdelavo odpadkov

Predstavnika podjetja Radix sta svetnikom predstavila idejno zasnovo centra za obdelavo in odlaganje odpadkov pred odlaganjem, v katerem naj bi v prihodnje na območju Logatca sortirali in predelovali odpadke iz cele Notranjske in tudi nekaterih ostalih slovenskih občin. Uvodoma sta poudarila, da tako v svetu kot tudi pri nas ne razmišljajo, kje bodo odlagali odpadke, pač pa bolj o tem, kako bodo z obdelavo in predelavo čim bolj zmanjšali količino ostanka odpadkov. Koncept so v Radixu zasnovali na možnosti energetskega izkoriščanja odpadkov, predvideli pa so dve različici; po prvi bi v centru obdelali in predelali 55 tisoč ton odpadkov na leto, po drugi pa 160 tisoč ton.

V centru naj bi s sodobno tehnologijo in po zagotovilih tako strokovnjakov iz Radixa kot tudi župana Nagodeta brez nedovoljenih emisij in brez sežiganja odpadke obdelali tako, da bi dobili ločene frakcije, ki bi jih lahko prodali na trgu. Eden od ciljev je tudi, da bi na koncu obdelave dobili odpadek, ki bi imel dovolj veliko kalorično vrednost, da bi bil energetsko zanimiv. Biološke odpadke naj bi v Coolu predelali v bioplin, tega pa spreminjali v električno energijo.

Številne dileme

Svetnike je zmotil predvsem površno napisan dokument, pa tudi to, da so projektanti naredili le izračun vrednosti investicije, če bi logaška občina center postavila v okviru javno-zasebnega partnerstva. Opozorili so, da občina denar zanj lahko dobi iz evropskih skladov. »Za kaj takega mora država center najprej uvrstiti v operativni program ravnanja z odpadki, kar se bo verjetno tudi zgodilo, predvsem pa je pridobivanje evropskih sredstev precej zamuden postopek, kar smo že doživeli na primeru projekta čista Ljubljana,« pravi Nagode.

Svetniki so se razgovorili tudi o predvideni lokaciji centra v obrtni coni za Klujem, ki sicer ni predmet idejne zasnove. Skrbel jih je vpliv centra na okolje, čeprav so se po drugi strani strinjali, da bi ga morali urediti v bližini glavne prometne

povezave, avtoceste, da bi tovarnjaki z odpadki čim manj obremenjevali logaške ceste. Tako svetniki kot tudi župan so se strinjali, da bo treba pred odločitvijo, da se tak center postavi v Logatcu, seznaniti občane in jim dati možnost, da izrazijo svoje pripombe in predloge. Občane naj bi podrobno seznanili tudi z idejnim projektom centra in tehnologijo obdelave, ki bo v njem.

Ali bodo center resnično uredili na Logaškem, pa ni odvisno le od Logatčanov in občinskih svetnikov. Župan bo namreč moral k sodelovanju pritegniti dovolj občin, saj je rentabilnost centra odvisna od količine odpadkov, ki bi jih predelovali. Zaenkrat naj bi pripravljenost izkazalo 13 občin iz okolice Logatca, Nagode pa naj bi se dogovarjal še z nekaterimi kraškimi in obalnimi.

Petra Trček

Volitve v številkah

Na lokalnih volitvah je 10. oktobra svoj glas za župana in člane občinskega sveta oddalo 5.232 od vsega skupaj 10.119 volilnih upravičencev, kar pomeni, da je bila udeležba 51,7-odstotna, le malenkost višja kot je bila povprečna udeležba v Sloveniji. Med kandidati za župana so volilci največ glasov namenili kandidatu SDS Bertu Menardu, in sicer 41,24 odstotka, medtem ko je zdajšnji župan Janez Nagode (SLS) prejel 34 odstotkov glasov. Oba se bosta za županski stolček pomerila v drugem krogu. 9,88 odstotka volilcev je zaupalo neodvisnemu kandidatu Borisu Čičmirku, 7,67 odstotka glasov je dobil kandidat LDS, SD in DeSUS-a Aleksander Česnik, malenkost manj, 7,22 odstotka, pa kandidatka NSi Mojca Žagar.

Nekoliko drugačna bo v naslednjih štirih letih sestava logaškega občinskega sveta. Do zdaj je največ svetniških sedežev imela SLS, in sicer pet, po letošnjih volitvah ima enega manj. Dve svetniški mesti je izgubila tudi LDS, ki jo bo zdaj zastopal le en svetnik. Na drugi strani se je okrepila SDS, ki jo bo v občinskem svetu zastopalo šest svetnikov (prej trije). Po novem bodo med občinskimi svetniki tudi člani strank DeSUS, Zares in SMS Stanke mladih – Zeleni Evrope ter neodvisne liste Koliševka.

Petra Trček

Zbodle so nas Logaške ivéri

Pavle Mihevc v svoji knjigi skozi pričevanja in dokumente razkriva pogled na življenje »Lahačanov« pred 60 in več leti

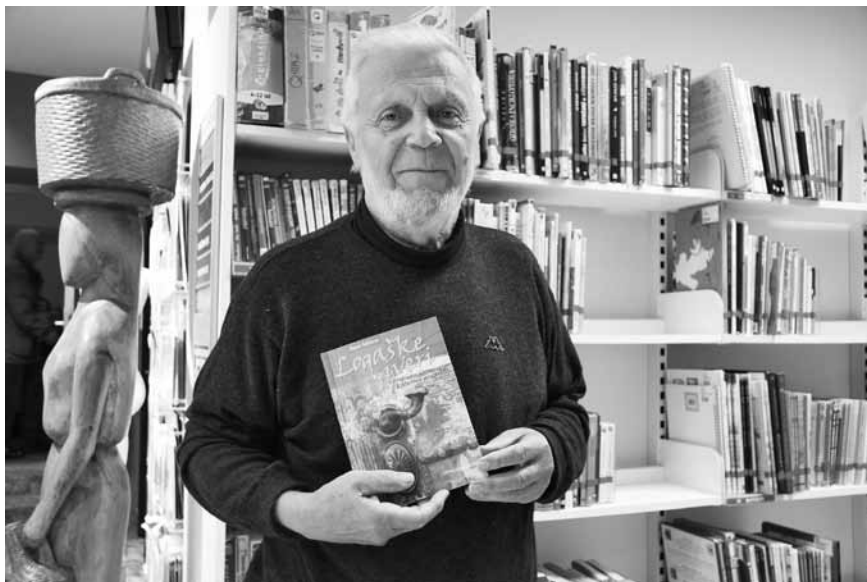
Veliki dvorani Narodnega doma je bila 28. septembra predstavitev knjige Logatčana Pavla Mihevca z naslovom Logaške iveri s pridihom časa, v katerega posegajo. Gre za delo, ki je prežeto z avtorjevo osebno noto, istočasno pa lahko bralec začuti pristi duh časa in okolja, v katerega so vpete resnične zgodbe in pričevanja. Čeprav je delo omejeno na lokalno okolje, govorico, ljudi in na nekatere klene logaške karakterje, ki jih danes skoraj ne najdemo več, so določeni prispevki zaradi svoje širine zanimivi tudi za okolje zunaj Logatca, je na predstavitvi povedal Lojze Gosar, geograf in po rodu Logatčan, ki je za knjigo napisal spremno besedo.

Mihevca je domačjski svet Logatca, iz katerega izhaja tudi sam, pritegoval že od rosnih let, ko je kot otrok z zanimanjem vsrkaval dogajanje okoli sebe. Njegovo zanimanje se je z leti samo še večalo. Tako je že v študijskih letih začel zbirati in beležiti drobce izročila in zanimivosti iz domačega okolja. Prepričan je, da ta prostor, čas in beseda vsebujejo bogato kulturno ter duhovno izročilo, za katerega bi bilo škoda, da izgine v pozabo.

Po drugi strani bi rad svet svojih prednikov, njihovo držo, govorico in vrednote s knjigo približal mladim, ki se mogoče še premalo zavedajo, kako zgovorno in raznoliko je bilo življenje ta pravih »Lahačanov« pred 60 in več leti. K pisanju ga je gnala tudi želja po tem, da bi se dotaknil nekaterih zgodovinskih dogodkov, predvsem vojnih in iz časa po 2. svetovni vojni, ki so se trpko zarezali v slovenski narod. Z vključitvijo teh zgodb je želel pokazati na različne plati doživetja tistega obdobja, vsekakor pa se v zgodbah oddalji od vsakršnega moraliziranja in obsojanja: »V celi knjigi bi bil rad zelo spraven, ne bi želel odpirati ran in ne želim si, da bi se iskalo kakršne koli krivice.«

Od vsakdanjika do praznika

Knjiga začne svojo pot skozi zadnjih sto let Logatca ob koncu 19. stoletja, ko se začnejo prva pogajanja Dolnjelogačanov, Dolejncev, za ustanovitev lastne fare. Knjiga je namreč izšla tudi v počastitev stote obletnice dolnjelogaške župnije. V tem delu so še posebej zanimive priložene katastrske mape Logatca iz franciscejskega

Pavle Mihevc: »Nikoli ne moraš v celoti povedati ali opisati neke dobe, lahko pa jo ponazoriš s posameznim vtisom, drobcem ali zgodbo.« (foto: David Kunc)

katastra Kranjske, ki so ga za davčne namene naredili v času vladanja avstrijskega cesarja Franca I. Iz map, ki kažejo na poselitev Logatca, lahko razberemo, da so imeli ljudje v tistem času več smisla za poselitev zemljišč, kot ga imajo danes.

V nadaljevanju nas Mihevc seznani z doživljanjem in običaji okoli božiča pred 2. svetovno vojno, sledi razmišljanje o tem, kako so bili ljudje svoje čase dosti bolj povezani, kar ponazori z vaško skupnostjo Čevčanov. V knjigi naniza še veliko usod ljudi, tako sorodnikov, znancev in sosedov, ki so se svojimi značaji in življenjsko potjo še posebej usedli v avtorjev intimni svet. Njihova pričevanja odražajo značilni utrip določene dobe, v kateri so živeli, to pa je bilo tudi vodilo in ključ, po katerem je Mihevc izbiral zgodbe za v knjigo. »Nikoli ne moraš v celoti povedati ali opisati neke dobe, lahko pa jo ponazoríš s posameznim vtisom, drobcem ali zgodbo in tako predstaviš dokument tistega časa. Takšna je na primer zgodba Jatkov Tomaž in Včetov testament.«

Prava logaščina se izgublja

V vseh pričevanjih, nekatere med njimi so že pravo študijsko delo, saj so podkrepilne z zgodovinskimi viri, Mihevc uporablja logaško besedišče, kot se je uporabljalo včasih. Danes je prava logaščina na robu izumrtja, pred desetletji pa je bila to go-

vorica, ki je odražala tudi značajske poteze ljudi, predvsem njihovo povezanost z delom na polju in v gozdu. Še posebej zanimivo je bilo prisluhniti oštarijski govorici, kjer so se možakarji razgovorili bolj kot kje drugje. Zadnji del knjige, Besede, ki izginjajo iz vsakdanje rabe, je tako nekakšen slovarček besed in besednih zvez, ki se pojavljajo skozi vsa besedila in za katere potrebujejo prevod predvsem mlajše generacije. Ena od takih je tudi ivér, ki so jo po besedah Mihevca stari Logatčani pogosto uporabljali v njenem prenesenem pomenu in je pomenila misel, resnico, ki te dregne, po logaško žokne.

Mihevc je pri ustvarjanju knjige plodno sodeloval z Marcelom Štefančičem, ki je na predstavitvi vodil pogovor z njim, lično oblikovanje knjige pa je zaupal Igorju Resniku. Med posameznimi besedili je vpel likovna dela, reliefe svojega brata, Toneta Mihevca, z nekaj tipičnimi notranjskimi domačijami in sakralnimi spomeniki, kot sta cerkev sv. Jožefa na Čevci in kapelica na Brodu.

Knjiga je požela že veliko pohval tako med preprostimi kot bolj učenimi ljudmi, kar ga je še posebej razveselilo, saj ljudje očitno še vedno gojijo simpatije do logaškega izročila. Želim si, da bi knjiga, čeprav v podobi drobne iveri, žoknila čim več ljudi in jih spodbudila k razmišljanju.

Saša Musec

Od ambasadorja znanosti do glasnika znanosti

Skoz pogovor smo pospremili pot Logatčana dr. Antona Gosarja od otroštva do akademskih naslovov in prestižnih znanstvenih dosežkov

Anton Gosar je doktor geografskih znanosti, redni profesor in raziskovalec oz. znanstveni svetnik na Univerzi na Primorskem, kjer je bil prvi dekan fakultete za humanistične študije. Pred petimi leti je zaradi odmevnosti svojega znanstvenega dela s področja politične in turistične geografije v tujini prejel priznanje naziv ambasador Republike Slovenije v znanosti. Ob svoji 65-letnici pa je letos prejel tudi nagrado glasnik znanosti za življenjsko delo znanstvenika, in sicer za zasluge pri organizaciji fakultete in univerze na Primorskem, vodenje znanstvenih projektov, prirejanje kongresov z mednarodno udeležbo in urejanje zbornikov in monografij s področja politične geografije. Kljub visokim nazivom Gosar ostaja predvsem Človek. Rojen v Vojvodini se je leta 1951 preselil v Logatec.

Se še spomnite najinega prvega srečanja?
Kaj da ne! Dobrih dvajset let mi je bilo, ko ste se oglasili pri nas na Vrtnarski ulici in me poprosili, da bi vam posodil ploščo z znamenito skladbo Fascination, ki ste jo potrebovali za scensko glasbo k neki gledališki predstavi.

In ploščo ste mi na priporočilo Janeza Gostiše posodili iz svoje bogate zbirke, ne da bi me dotlej poznali.

Zakaj pa ne; privoščil sem lepo glasbo vam in vaši predstavi. Veste, glasba je bila in je še vedno sestavni del mojega življenja. Svoj glasbeni fond še vedno dopolnjujem s ploščami različnih zvrsti. Glasbo rad prepletam s svojim pedagoškim delom; v svoja predavanja vpletam glasbene vložke in s tem ustvarjam primerno razpoloženje, namenjeno obravnavani problematiki.

Rojeni ste bili v Logatcu. Kdaj?

Ne, ne. Nisem privekal na svet v Logatcu, ampak tam daleč na vzhodu Vojvodine ob jugoslovansko-romunski meji. V času kraljevine Jugoslavije so železničarje prestavljali po potrebi; mojega očeta je doletela Vojvodina. Tam v Petrogradu, zdajšnjem Zrenjaninu, kjer se je oče v 30 letih poročil z vojvodinsko Nemko (sodi med najstarejše še živeče Logatčanke), sem se rodil leta 1945. V otroštvu nisem nikoli razmišljal o slovenstvu, še manj

o evropejstvu, saj sem pravi pravcati vojvodinski podeželan. Vsakomur sem se predstavljal kot Lala iz Banata – a za mnoge sopotnike na vlaku, ki nas je pogosto popeljal v Slovenijo, nisem bil prepričljiv: Kakšen Lala neki, če te pa starši kličejo Toni?!

Po vaši vzorni slovenski govorici ne bi nikoli rekel, da ste kdaj bili, kaj šele, da ste Lala. Kdaj ste priromali na slovensko stran?

Bilo je zdaj že davnega leta 1951, ko smo se preselili v Slovenijo. Oče, že prej zakoreninjen v Logatcu, kjer se je rodil tudi njegov bratranec dr. Andrej Gosar, utemeljitelj krščanske socialne misli, nas je pripeljal v ta lepi kraj sredi notranjskih gozdov.

In kmalu zatem na pot učenosti?

V srbščini dobro podkovanega so me starši vpisali v prvi razred slovenske osnovne šole. Kar naglo sem se oprijemal slovenščine in kmalu v »novem« jeziku recital na javnih slovesnostih. Tako je podeželski Srb postal Slovenec ... in pozneje dijak postojnske gimnazije. Iz tistega obdobja imam v spominu odlične profesorje z vzpodbudnimi usmeritvami za življenje.

Kam so vas po maturi popeljale te vzpodbudne usmeritve?

Odločil sem se za študij geografije in germanistike na Filozofski fakulteti Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani. Odločitev je bila pravšnja. Študij je lepo tekkel; vmes sem se že kot gimnazijec turistično »usposabljal« v Postojnski jami, ki sem jo kot vodič prepešal kakih 300-krat, kot Kompasov turistični vodnik pa sem pozneje razkazoval lepote nekdanje Jugoslavije. In tako se je moj študij usmeril v turizem. Po diplomu leta 1971 mi je študijski mentor dr. Vladimir Klemenčič pri kolegu na univerzi v Münchnu omogočil začasno mesto asistenta-raziskovalca. To je bilo nekoliko nerodno, ker sem sočasno pridobil profesuro za geografijo na gimnaziji v Idriji. To zaposlitev sem odpovedal in preživel dve delovni in sproščujoči leti v bavarski prestolnici.

Anton Gosar: »V otroštvu nisem nikoli razmišljal o slovenstvu, še manj o evropejstvu, saj sem pravi pravcati vojvodinski podeželan; vsakomur sem se predstavljal kot Lala iz Banata.« (foto: David Kunc)

Potem ste se kar zapisali tujini?

Za nekaj časa že, a ne takoj. Za leto dni so me pozvali k vojakom (JLA); prvi polčas sem bil v Našicah, drugega pa kot bolničar v psihiatričnem oddelku vojaške bolnice Ljubljani. V zadnjem tednu vojaščine sem se tudi poročil. V ponovnem civilnem oblačilu sem se na inštitutu za geografijo ljubljanske univerze leta 1975 lotil magisterija in ga dokončal z nalogo Slovenski zdomci v tujini – migracijski cikel. Mogoče tudi z nekaj sreče sem bil leta 1981 med dvema, ki jima je bila med 600 prosilci dodeljena Fulbrightova štipendija za podiplomski študij v Združenih državah Amerike, na University of Colorado, kjer sem pripravljaval doktorsko dizertacijo na temo Sekundarna počitniška bivališča v Alpah. Leta 1988 sem postal doktor geografskih znanosti ter se zaposlil na filozofski fakulteti v Ljubljani. A že naslednje leto sem se odzval vabilu za predavanja na dveh univerzah v Ameriki, kjer sem ostal tri leta in, na žalost, zamudil veličastno poglavje iz naše zgodovine: osamosvojitve Slovenije.

Pa vam je nadgrajevanje znanja pripomoglo k uveljavitvi med slovenskimi akademskimi naslovi?

Temu moram kar pritrčiti. Saj so mi že leta 1993 ponudili stalno mesto na ljubljanski filozofski fakulteti, kjer sem zlagoma napredoval od docenta prek izrednega do rednega profesorja (leta 1999). Sprva sem bil na fakulteti predstojnik oddelka, nato prodekan.

Kdaj ste potem začeli svoje akademske misli usmerjati proti Primorski?

Naj kar povem, da me je misel o oblikovanju univerze na Primorskem spremljala in vzpodbujala že lep čas. Z veseljem sem se odzval vabilu mojega zamejskega kolega dr. Milana Bufona in dr. Lucije Čok, tedanje direktorice Znanstveno raziskovalnega središča v Kopru, da smo postavili temelje Univerzi na Primorskem, najprej s fakulteto za humanistične študije, na kateri sem postal najprej predsednik akademskega zbora in leta 2002 njen prvi dekan.

Nam razkrijete pot do ambasadorja Republike Slovenije v znanosti?

Svoje strokovne dosežke s področja turistične geografije sem posredoval v glavnem na tuje, še zlasti kot urednik zbornikov s posvetov oziroma član uredniških odborov priznanih strokovnih revij GeoJournala in Annals of Tourism Research. V času tranzicije sem se vse bolj navduševal za politično geografijo, tudi za vprašanje slovensko-hrvaške meje. Članek Skupno upravljanje Piranskega zaliva, ki je izšel v soavtorstvu s hrvaškim kolegom

dr. Mladenom Klemenčičem, je zašel med strokovne podlage za dogovor Drnovšek-Račan o razmejitvi med Slovenijo in Hrvaško. Organiziral in soorganiziral sem pomembne mednarodne konference, med temi tudi posvet Deset let po Daytonu, na katerem smo s tujimi strokovnjaki ponudili možnosti za rešitev zatečene politične status quo situacije v Bosni in Hercegovini. Tega sicer tamkajšnja politika ni sprejela; se pa namesto tega ponuja nova politična kriza, morda celo vojna. Zaradi odmevnosti mojega znanstvenega dela s področja politične in turistične geografije v tujini mi je leta 2005 minister za visoko šolstvo podelil priznanje ambasador RS v znanosti.

In končno – za življenjsko delo ste bili letos proglašeni za prvega glasnika znanosti ...

Če sem prav razumel, so mi kolegi in vodilni na Znanstvenoraziskovalnem središču Univerze na Primorskem namenili to priznanje za zasluge pri organizaciji fakultete in univerze na Primorskem, za vodenje znanstvenih projektov, za prirejanje kongresov z

mednarodno udeležbo ter za uredništvo knjig – zbornikov/monografij s področja politične geografije. Najbolj citirane so Globalizirana Evropa, Razvojne priložnosti obmejnih območij Slovenije in Zahodni Balkan – Evropski izziv. Na osnovi mnenj tudi tujih komisij in združen sem torej ob svoji 65-letnici maja letos prejel nagrado glasnik znanosti za življenjsko delo znanstvenika.

Sva obšla še kaj pomembnega?

No, reciva, da sem na poseben način ponosen tudi na svoj prispevek v knjigi Slovenija – turistični vodnik (Mladinska knjiga, Ljubljana, 1995), za katerega sem osnovna besedila napisal skupaj z dr. Matjažem Jeršičem; to pa še posebej zato, ker je knjiga, ki na svojski način pomaga spoznavati Slovenijo, doživela lani svoj četrti ponatis in je prevedena v vodilne svetovne jezike.

Dr. Gosar, za vse vaše delo, za znanstvene dosežke in še posebej za naziva ambasador in glasnik znanosti vam čestita tudi uredništvo Logaških novic.

Marcel Štefančič

Ne samo slišim, tudi vidim te

Ob tednu otroka so 8. oktobra v galeriji Hiša sonca mladi iz obeh logaških osnovnih šol na ogled postavili ilustracije, ki so se porodile ob zgodbi Ali melišiš?, nagrajeni na Roševih dnevih 2009. Zgodbo je v devetem razredu osnovne šole napisala Eva Razložnik iz Logatca, ki je zdaj dijakinja 2. letnika Srednje

šole za oblikovanje in fotografijo Ljubljana. Nagrado na festivalu gledaliških sanj so dobili potem še učenci OŠ 8 talcev, ki so zgodbo postavili na oder. Po ideji mentorice Sergeje Šorli Letonja so jo še ilustrirali. Pod strokovnim vodstvom Adriana Janežiča so za čopiče prijeli Veronika Rožmanc, Eva Kermavnar, Tamara Simšič, Ana Korenč, Rebeka Petkovšek, Teja Modrijan, Katja Albreht, Nina Hrvatič in Peter Podržaj. Slike so bile na ogled le kratek čas, verjetno pa jih bo mogoče kmalu videti tudi v obeh šolah, ki ju obiskujejo avtorji. Razstavo je organizirala logaška izpostava JSKD, finančno pa sta jo podprli zveza kulturnih društev in občina Logatec.

Brane Pevec

Razstavljene ilustracije si je ogledala tudi avtorica knjige Eva Razložnik (prva z leve). (foto: Brane Pevec)

ZAHVALA OBČANKAM IN OBČANOM

Zahvaljujemo se vsem volilkam in volilcem, ki so na nedavnih lokalnih volitvah poklonili svoj glas županskemu kandidatu Borisu Čičmirku in kandidatkam ter kandidatom liste KOLIŠEVKA za občinski svet v občini Logatec.

Naša zaveza pri prihodnjem sodelovanju v delu občinskih organov ostaja prav odgovorno ravnanje in odločanje s soglasjem čim širšega kroga posameznikov in organizacij. Hvala vsem, ki ste se udeležili volitev, ne glede na to, kako ste volili.

KOLIŠEVKA

Lista za ohranitev Logatca

Uporaba hidranta le v nujnih primerih

V vročih poletnih dneh, ko temperature zraka presegajo meje normalnega, zasledimo številna opozorila pred požari. Požar pa se lahko pripeti kadarkoli in kjerkoli. V ta namen so znotraj strnjениh naselij v celotni občini postavljena hidrantna omrežja. To je sestavljeno iz objektov, po katerih se voda od vira za oskrbo s pitno vodo po cevovodih dovaja do hidrantnih priključkov – hidrantov. Ti se uporabljajo izključno za gašenje požara ali napajanje gasilskega vozila oziroma njegove cisterne. Nekateri hidranti služijo kot blatniki na vodovodnem sistemu, s pomočjo katerih se izvaja izpiranje nečistoč iz vodovodnih omrežji ter kot taki ne zagotavljajo ustrezne požarne varnosti.

Ob sprehodu skozi Logatec se lahko opazi hidrante skorajda na vsakem koraku. Ti nam ob poslušanju opozoril pred požari dajejo občutek varnosti. Ko pa si katerega izmed njih pogledamo od blizu, lahko ugotovimo, da so velikokrat poškodovani in neuporabni. To dejstvo ni sprejemljivo, saj v primeru požara gasilske enote nimajo hitrega dostopa do vode, kar ima lahko katastrofalne posledice. Pojavlja se vprašanje, zakaj so hidranti pravzaprav poškodovani, saj se na našo srečo požari pojavljajo zelo redko in zato niso v uporabi. Zanimivo je, da lahko občasno opazimo nanje priključene gasilske cevi, čeprav v bližini ni nobenega gasilca ali vzdrževalca vodovoda. Prav zato lahko sklepamo, da zaradi nestrokovnega priklapljanja gasilskih cevi na hidrante zaradi lastnih interesov prihaja do poškodb posameznega hidranta. Ta je posledično neuporaben, kar lahko privede do nepotrebnih zapletov in podaljšanja gašenja požara v trenutkih, ko je pomembna prav vsaka sekunda.

Odlok o oskrbi s pitno vodo na območju občine Logatec (Uradne objave LN

12/2000, št. 324-03/00-2, LN 16. oktober 2003, št. 324-03/00-2) predpisuje, da se sme iz njih odvzemati vodo brez soglasja upravljavca samo v primeru gašenja požarov, v drugih primerih pa le s soglasjem upravljavca. V kolikor je razvidno, da je bil hidrant v uporabi brez pridobljenega soglasja, se to šteje kot prekršek in se zaračuna vsa porabljena voda in povzročena škoda na omrežju. Nadalje se poraja vprašanje, zakaj in s kakšnim namenom posamezniki sploh točijo vodo iz požarnih hidrantov. Voda je namreč pomemben naravni vir s katerim moramo ravnati premišljeno in skrbno. V prvi vrsti bi morali pitno vodo uporabljati za pitje, kuhanje ter osebno higieno in ne

za vsakotedensko pranje avtomobilov, hlačenje dvorišč, prekomerno zalivanja vrta (kmetijske suše so redke) polnjenje okrajsnih ribnikov in vodnjakov, itd.

Še enkrat se zamislimo, kaj je bolj pomembno. Je to čista pitna voda, ki nam nudi preživetje in varnost, ali vidimo vodo zgolj kot sredstvo, s katerim lahko ravnamo razpisno, in se ne zavedamo, da lahko zaradi nepremišljenega ravnanja čiste pitne vode nekoč zmanjka. Zato ravnajmo premišljeno, skrbimo za vodo in pazimo na požarne hidrante, saj nikoli ne vemo, kdaj jih bomo potrebovali.

*Polona Ferjančič,
Komunalno podjetje Logatec*

OBVESTILO O ODDAJI VLOG ZA ZNIŽANO PLAČILO VRTCA ZA LETO 2011

Spoštovani starši!

Koledarsko leto se bliža koncu in vabimo Vas k oddaji vlog za znižano plačilo vrtca za novo koledarsko leto, leto 2011.

Vloge (Obr. VRT/1) z navodili za izpolnjevanje lahko dobite v knjigarnah in papirnicah ali prek programa PDF – obrazca na spletnih straneh Vrtca Kurirček Logatec, Miklavževega vrtca Logatec, Občine Logatec: <http://www.logatec.si> (vloge s področja družbenih dejavnosti) in Predšolske vzgoje ministrstva za šolstvo in šport: www.mssgov.si/si/delovna_podrocja/predsolska_vzgoja/dokumentacija.

Prosimo, da navodila, priložena vlogam, natančno preberete in oddate **popolne vloge** v sprejemni pisarni (1. nadstropje)

Občine Logatec, Tržaška cesta 50 A, 1370 Logatec:

PONEDELJEK, TOREK, ČETRTEK

od 8. do 12. ure in od 13. do 15. ure,

SREDA od 8. do 12. ure in od 13. do 17. ure,

PETEK od 8. do 13. ure.

Popolne vloge lahko priporočeno pošljete tudi po pošti.

Pri izpolnjevanju vloge **UPOŠTEVAJTE:**

- **Rok za oddajo vlog** za znižano plačilo vrtca za leto 2011 je **15. november 2010**.
- Občinska uprava Občine Logatec sprejema vloge staršev, ki imajo **stalno prebivališče v občini Logatec**.

Predvsem pa OBVEZNO IZPOLNITE vse rubrike na obrazcu VRT/1 in **PRILOŽITE:**

- potrdilo delodajalca o bruto plači za obdobje zadnjih treh mesecev pred oddajo vloge (za starše, ki v letu 2009 niso bili v delovnem razmerju vseh 12 mesecev),
- za polnoletne družinske člane, ki nimajo dohodkov, še ustrezen dokument o njihovem statusu.

Podatke o višini preživnin, pokojnin, dohodkov in prejemkov občinski organ pridobi po uradni dolžnosti.

Za dodatne informacije lahko pokličete na telefonske številke 01 759 06 00, 01 759 06 10, 01 759 06 21 ali pišite na e-naslov: obcina.logatec@logatec.si.

Občinska uprava Občine Logatec

Ventil na glavi hidranta je odtrgan. (foto: arhiv Komunalnega podjetja Logatec)

Spomini za spomine

Janez Gostiša se je zapisal v zgodovino zborovskega prepevanja tako na Logaškem kot tudi v okoliških in nekoliko bolj oddaljenih krajih

Od zdaj že dodobra odmaknjenega leta 1970 se je nabralo in natrlo spominov, seveda, glasbenih: pevskih in instrumentalnih. Obrtniški mešani pevski zbor Notranjska, ki ga od vsega začetka vodi Janez Gostiša, je prvo oktobrsko soboto koncertni dogodek *Križem po Logatcu* ob 40-letnici prireditve posvetil svojemu zborovodju, jubilantu, ki je pomembno vpisan v štiridesetletno zakladnico glasbenega življenja na Logaškem pa še kje.

Janez Gostiša (rojen 1947), sicer instrumentalist (F-bas je igral v logaškem Pihalnem orkestru od 1963. do 1988.), je leta 1970 postavil in vodil zabavnoglasbeni ansambel in Kmečka godbo, s katero je istega leta skupaj s priložnostnim moškim oktetom izvedel odmevni projekt *Križem po Logatcu*; Kmečka godba je nato muzicirala še tri leta. Leta 1971 je bil med ustanovitelji Logaškega okteta, ki ga je vodil prvi dve leti, nato v njem prepeval, tudi kot nepozaben solist; od leta 1988 pa je še dobrih 15 let vodil oktet z izjemnimi uspehi in v njem tudi pel.

Po smrti dolgoletnega zborovodje Alojza Velkavrha je 1972. prevzel moški zbor in ga vodil do leta 1986. Vmes je med leti 1978 in 1985 opravljal korepeticije pri takrat uglednemu moškemu zboru Lesarji Slovenije. Na pobudo notranjskih obrtnih združenj je leta 1987 ustanovil obrtniški mešani pevski zbor, ki ga še danes vodi z uspešno odmevnostjo. Leta 1995 je z ženo, hčerjo in sinom ustanovil družinski kvartet Gostiša, ki sodi med najprestižnejše tovrstne pevske skupine v Sloveniji. So si pa Gostiševo zborovodsko večino in njegov žlahtni glasbeni občutek sposodile tudi pevske skupine od drugje. Tako je od 1987 do 1995 vodil Moški pevski zbor Fran Gerbič v Cerknici, leta 1994 pa Moški pevski zbor v Postojni, v sezoni 1996/97 je bil zborovodja Moškega pevskega zbora Snežnik v Starem trgu, med leti 1998 in 2008 je vodil Moški pevski zbor Slavina v istoimenskem kraju na Postojnskem. Nekaj nedavnih let je umetniško vodil Trebanjski oktet, zadnjih pet pa umetniško vodi postojnski oktet Bori in tam tudi poje.

Obilje vztrajnega dela, prizadevnega truda, nadvse uspešne umetniške postvarjalnosti odličnega zborovodje Janeza Gostiša – vsemu temu so dali priznanje poslušalci v veliki dvorani Narodnega doma in gostje, ki so izpeli in odigrali spored jubilejnega koncertnega več-

*Janez Gostiša je leta 1970 organiziral projekt *Križem po Logatcu*. (foto: Franc Možina)*

ra. Po uvodnem delu, ki je pripadal gostiteljskemu zboru Notranjska in ga je srčno navdušeno vodil jubilan, se je moško zvočno oglasil osmerek Logaškega okteta pod vodstvom Lovra Groma. Zborovski del koncerta je strnil oktet Bori, ki je še posebej navdušil s trojico solistov: z imenitnima tenoristoma Danilom Sojerjem in Jožetom Krenelom ter natančno ubranim baritonistom, tudi umetniškim vodjem, Janezom Gostišem. Za poskočni konec je poskrbel vokalno instrumentalni ansambel Jesenski listi, ki ga tudi vodi jubilan, s Škrljevo Harmoniko na Kredarici in Golobovimi Prijatelji, v katerih je prevzemajoče zablestela odlična sopranistka Erika Marolt.

Ne bo pa pod črto odveč vprašanje: Ob kateri obletnici zborovodstva Janeza Gostiše pa se bo zganilo kako kulturno združenje, kaka kulturna zveza ali sploh kaka kulturna inštitucija? Menda jih imamo v Logatcu kar nekaj.

Marcel Štefančič

Že dodobra orumenele lipe v Grajskem parku so se šelesteče poigravale s žarki sonca, ko je 10. oktobra na prireditvi Zapoimo pod taborsko lipo Ženski pevski zbor Tabor pod vodstvom Zdravka Novaka izpel uvodne akorde iz slovenskega ljudskega izročila. Prostovoljne prispevke so namenili za pomoč občanom ob septembrskih poplavah. Zgovorno duhovita povezovalka Anita Garafolj je na jesensko prizorišče privabila še druge nastopajoče: ljudske pevke z godcema iz Kamnika Predice, moški tercet iz Žažarja in hotenjske gledalištnike, ki so poslušalstvo nasmejali s tihotapskim skečem Francke Čuk. Prireditve so s šopkom narodnih končale gostiteljice, Taborke. V radoživu in slikovito dogajanje je kanilo grenkobno spoznanje, da se zborovodja Zdravko Novak poslavlja od zbora uspešne odmevnosti. Morda pa se še preokrene – glede zborovodjeve odločitve.

Marcel Štefančič

Taborke so z gosti in povezovalko Anito zajemale iz ljudskega izročila. (foto: Brane Pevec)

Arsov večer poezije in glasbe v Hotedršici

Večer, ki je bil posvečen tudi Logatčanu Andreju Žigonu

»Mrtev si, da bolj ne moreš biti, zeleni oblak se je zleknil čez tvoj grob ...« s temi besedami pesnika Petra Kolška je igralec Pavle Ravnohrib začel Arsov večer poezije in glasbe v Hotedršici in ga intoniral kot posvetilo pesniku, ki ga že nekaj let ni več med nami.

Uredništvo za kulturo 3. programa Radia Slovenija letos prireja Arsove večere poezije in glasbe zunaj radijskih studiev. Večer v Stari šoli v Hotedršici je bil četrti po vrsti – za Ljubljano, Ravnami in Trstom. V dvorani Krajevne skupnosti Hotedršica so se predstavili trije vrhunski slovenski umetniki – pesnik, tudi kritik in publicist Peter Kolšek, gledališki in filmski igralec Pavle Ravnohrib in glasbenik Marko Hatlak. Povezovalno nit je med posameznimi umetniškimi vložki pletla novinarka Ingrid Kovač Brus. Na trgu, ki je ta večer sijal v romantični jesenski svetlobi, smo doživeli vrhunski večer, v katerem so se melanholični in mehki verzi Petra Kolška prepletali z glasbo, ki jo je iz svoje harmonike izvaljal Marko Hatlak.

Itaka, Nočni vlaki, Na neki češki pošti,

Peter Kolšek, Ingrid Kovač Brus in Pavle Ravnohrib (z leve) so poleg glasbenika Marka Hatlaka soustvarjali Arsov glasbeni večer. (foto: Robert Brus)

Ženske, ... Pesmi, ki bi jih v interpretaciji Pavla Ravnohriba lahko poslušal do jutra, kot je po večeru izjavila zelo mlada obiskovalka, je podlagala in jim pomen dodajala glasba Johanna Sebastian Bacha, Astorja Piazzolle, Johna Zorna, kot jo je odigral eden najperspektivnejših slovenskih glasbenikov Marko Hatlak, ki je tudi v Hotedršici polnil dvorano z nežnostjo in strastjo.

So večeri, ki so preprosto lepi. Tako so ga občutili obiskovalci Arsovega večera in

zagotovo tudi nastopajoči. Poezija in glasba lahko napolnita dvorano do zadnjega kotička, še več, po končanem uradnem delu se nikomur nikamor ne mudi, sledijo dolgi pogovori, ...

Večer so skupaj pripravili Uredništvo za kulturo Radia Slovenija, Krajevna skupnost Hotedršica in Gostilna Turk. Večer je Radio Slovenija tudi posnel in ga 19. oktobra predvajal na programu Ars.

Darja Merlak

Dotiki in šelestenja Toneta Mihevca

V Stekleni galeriji je 9. oktobra svoja dela na ogled postavil Tone Mihevc. Ob odprtju razstave smo lahko slišali tudi recitacije njegovih pesmi, Jure Mihevc pa je poskrbel za glasbeno spremljavo. Razstavo je pripravilo Društvo likovnikov Logatec, finančno jo je podprla občina. V delih Toneta Mihevca občutimo, kako se s prsti dotika gline, jo gnete, oblikuje v portrete, iz katerih vejejo sreča portretiranca, jok, zaskrbljenost, smeh, njegova duša, ... Še posebej v portretih otrok se občuti njihova milina, nepokvarjenost v doživljanju sveta. V njegovih delih se dotikata moški in ženska, mati in sin, ne le z roko, ampak z besedami, mislimi, s srcem. Včasih ni bistven obraz, ampak spomin, kakršen je portret matere, ki ji večji del obraza prekriva ruta. Poseben del Mihevčevega ustvarjanja so reliefi. V njih prihodnjim rodovom ohranja spomin na svet, ki izginja: stare hiše, kozolce, običaji.

Tone pa ni več le oblikovanja z glino, ampak je tudi mojster besede. Opisuje skrbi, veselje, žalost, srečo, razmišlja o neskončnosti bivanja. Pesmi je izdal v knjižici Jesensko listje, ki jo dopolnjujejo fotografije njegovih del. Večina jih govori o ljubezni, o kateri pravi, da »bolj noro, ko boš ljubil, bolj boš trpel in strah te bo«, a »nekdo ti mora povedati, da ni prav živeti brez čustev!«. V pesmih išče resnico, kajti »poišči resnico v sebi, ne sodi drugih, odpusti jim!«. Med odprtjem razstave smo iz športne dvorane poslušali dotike žoge in navdušeno navijanje gledalcev. Morda bi bil čas za razmislek o novih prostorih galerije. Tone Mihevc je pred desetletjem s somišljeniki ustanovil prvo galerijo v Logatcu, ki je po dveh letih in pol morala zapreti vrata.

Branko Pevec

Tone Mihevc ob avtoportretu. (foto: Branko Pevec)

Adoramus navdušil tudi v Nemčiji

Pevke in pevci Adoramus so na treh koncertih v Berlinu navdušili tamkajšnje občinstvo

Mešani pevski zbor Adoramus je v začetku oktobra gostoval pri prijateljskem univerzitetnem berlinske-mu komornemu zboru. Zapeli so v dveh cerkvah in na festivalu v Neuruppinu pri Berlinu. Tam so pevci ob nemških Madrigalistih iz Weimara in Neuruppinskem A-capella zboru kot gost festivala na Chor Gala koncertu navdušili tako pevke in pevce kot občinstvo, ki je na koncu koncerta v polni dvorani na nogah z bučnim aplavzom pospremilo njihov nastop.

Eno od skladb so pospremili z znakovnim jezikom za gluhe. (foto: arhiv MePZ Adoramus)

6. oktobra so pevci nestrpno čakali odhod avtobusa za Berlin. Po naporni nočni vožnji so prišli v Neuruppin, kakšnih osemdeset kilometrov severno od Berlina, kjer so se nastanili. Prvi dan so imeli prvo vajo, zvečer pa so jih obiskali pevci in pevke neuruppinskega zbora, ki so jih pogostili na spoznavnem pikniku. Drugi dan so se odpravili na ogled glavnega mesta Nemčije Berlina, kjer si je čas za zbor in vodenje po mestu vzel tamkajšnji slovenski župnik, znan kot župnik Dori. Videli so precejšen del Berlina, ki ima bogato, a včasih tudi sivo zgodovino. Po ogledu so se pevke in pevci odpravili v cerkev st. Norberta v predelu Shonenberg, kjer so zapeli pri maši in imeli še koncertino. Že po prvem koncertinu je bil odziv publike na skrbno izbran program navdušujoč.

Bučen aplavz za pevce

Naslednji dan so se srečali vsi zbori, ki so nastopili na festivalu v Neuruppinu. Dopoldne so se z ladjico odpravili po je-

zerih in se sprehodili skozi gozd. Popoldne je šlo zares. Začele so se intenzivne priprave na gala koncert.

Po nastopu Madrigalistov iz Weimara in domačega A-cappella zbora so kot gostje natopili še Logatčani – MePZ Adoramus. Njihov repertoar je sestavljala sakralna glasba različnih avtorjev in zvrsti. Začeli so z Rahmaninovima Tebe poem in Bogorodize devo, kjer je kot solistka nastopila Melita Mihevc, sledil je Oče naš slovenskega skladatelja Ivana Florjanca. Sledil je preskok v sodobno glasbo z Ave Mario finskega skladatelja Jakka Mantyarvija, ki z razporeditvijo zbora čez celo dvorano na eni strani upodobi šepetanje molitve pevk in na drugi strani z moškimi glasovi upodablja podobe gregorijanskih napevov. Sledila sta skladatelja Mort Lauridsen in Allen Potter, kjer se je poleg bogate melodike poslušalцем v spomin vtisnil tudi zna-

kovni jezik za gluhe, s katerim so pevci pospremili petje. Za zaključek pa so zapeli črnsko duhovno I want to go to heaven, pri kateri je kot solist debitiral mladi tenorist Peter Mezeg. Bučen aplavz in stoječ poklon poslušalcev je prijetno presenetil tudi pevce.

Zadnji dan potovanja je sledil še zadnji koncert. Adoramusovci so zapeli v protestantski cerkvi st. Matthauskirche v središču Berlina, tik ob Berlinski filharmoniji. Cerkev je znana tudi po tem, da gosti zборе iz vsega sveta. Po koncertu, na katerem so bili poslušalci spet navdušeni nad slišanim, so se pevci po treh napornih pevskih dneh vrnili v domači Logatec. Tu jih čakajo novi izzivi, med njimi regijski festival zborov osrednje Slovenije in že tradicionalni božični koncert, ki bo letos posvečen tudi državnemu prazniku.

David Kunc

Sprehod skozi računalniško grafiko

Janez Sodja, rojen 1948 na Gorenjskem, preizkušen učitelj matematike in fizike, nekdanji ravnatelj na šoli Ivana Cankarja, ki z družino živi v Gorenjem Logatcu, se že nekaj časa posveča letalskemu modelarstvu in kot ljubitelj vsega lepega tudi slikarstvu. Pri slikarskem delu ga pritegujejo zlasti naravne simetrične oblike rib, ptičev, rož, ... Svoja dela obdeluje samoniklo, računalniško fraktalno z estetsko in naravnost čutečo poduhovljenostjo.

Za razstavo v Galeriji Hodnik v GRC Zapolje, ki so jo odprli 9. septembra, je Sodja izbral izpovedne grafike, nastale v zadnjih štirih letih. Po lanski razstavi v Stekleni galeriji je to njegova druga slikarska postavitev v Logatcu.

maš

Dlan na dlan pred začetkom nove sezone

Konec poletja ni prinesel le novega letnega časa in novega šolskega leta, ampak tudi novo gledališko sezono. Nanjo se polni idej in ustvarjalnega zagona pripravljajo člani gledališke skupine Dlan na dlan. Na vajah krepijo igralsko formo in se pripravljajo na gostovanja, ki jih čakajo 22., 23. in 24. oktobra v Postojni, na Vrhniki in v Logatcu, kjer bodo predstavili celovečerno komedijo Jurija Švajncerja Na vrvi ali Ko ne ljubiš mesa. Da bi se na prijeten način kar najbolj uspešno pripravili na sezono, so si ogledali nekaj gledaliških predstav, med drugim finale Linhartovega srečanja, ki je bilo v začetku oktobra v Postojni. Z vpisovanjem novih članov se v novo in predvsem aktivno šolsko leto podajata tudi Nogometna šola Dlan Logatec in Gibalne uri-ce za otroke.

Ana Kristina Dodič, MŠKD Dlan na dlan

S sedmimi leti državni prvak v kartingu

Logatčan Mark Mramor je osvojil naslov državnega prvaka v razredu mini 50

Mark Mramor, voznik kartinga in učenec 2. razreda Osnovne šole 8 talcev, je na dirkališču Novi Marof na Hrvaškem v zadnji dirki letošnje sezone za državno prvenstvo in pokal Sportstil s prvim mestom okronal svojo zmago v prvenstvu za pokal Mini 50. Na lanskem prvenstvu je bil Mark tretji.

Dirke v letošnji sezoni so bile v Sloveniji, Italiji in na Hrvaškem. Mark je tekmoval v razredu Mini 50, v razredu Gazela Mini pa se je boril z tekmovalci, starimi do 12 let, in sezono kot začetnik v višjem razredu, rookie, zaključil kot četrti v skupni razvrstitvi. Mark je veliko treniral ob pomoči trenerja in mehanika, ves čas sta ga podpirala tudi mati in oče. Na treningu prevozi od sto do 250 krogov oziroma od 90 do 300 kilometrov, za kar mora biti dobro fizično in psihično pripravljen in ustrezno opremljen, nositi mora negorljiv kombinезon, rokavice, čevlje, podkapo, čelado, ščitnik za rebra in opornik čelade oziroma ščitnik za vrat. Markov vzornik je nemški drikač formule 1 Sebastian Vettel. Poleg kartinga so njegovi hobiji še igranje košarke, odbojke in klavirja.

Karting je motošport, v katerem se dirkači pomerijo v malih odprtih štirikolesnih dirkalnikih, imenovanih tudi gokarti.

Mark se na štirih kolesih odločno znajde že pri sedmih letih.
(foto: osebni arhiv)

Zaradi relativno enostavne sestave dirkalnikov ter namenskih dirkališč je priljubljen tako med mladimi kot odraslimi. Večina dirkačev formule 1 je športno pot začela prav v kartingu.

Saška Mramor

Logaški odbojkarji mojstri končnic

Odbojkarji so letošnjo sezono začeli z dvema tekmama v slovenskem pokalnem tekmovanju in od šestih osvojenih nizov kar štiri zmagali v končnici z najmanjšo možno razliko 25 : 23.

Prvo tekmo so odigrali v gosteh proti tretjeligaškemu nasprotniku na Brezovici. Prvi niz so sicer izgubili, naslednja dva pa po izenačeni borbi zmagali v končnici. V četrtem nizu so z odličnim servisom nasprotnika prisilili v bolj obrambno igro ter

tako tekmo zaključili z rezultatom 25 : 20. Z zmago so se uvrstili v tretji krog tekmovanja, kjer jih je čakala drugoligaška ekipa Črna iz Koroške.

Tekmo v logaški dvorani so bolje začeli domači, ki so z odličnim servisom povedli s 6 : 0 in to razliko uspešno zadrževali do konca niza. V drugem nizu so se gostje zbrali ter rezultat izenačili na 1 : 1. V tretjem in četrtem nizu sta se ekipi izmenjevali v vodstvu vse do zaključka,

kjer so mladi logaški igralci pokazali, da so najbolj zbrani prav v trenutkih, ko je to najbolj potrebno. Oba niza so zmagali z razliko 25 : 23. Vzdušje v dvorani je bilo odlično, na polnem balkonu logaške dvorane so bili domači navijači kot sedmi igralec na igrišču. Več o dogajanju v klubu, razporedu tekem in rezultatih, si lahko ogledate na spletnem naslovu www.ok-logatec.si.

Boštjan Martinčič, OK Logatec

Učenci četrti na državnem prvenstvu

Učenci dolnjelogaške Osnovne šole 8 talcev Luka Šusto, Žan Škedelj, Vasja Hodnik, Aljaž Brenčič in Gašper Čuk so se 7. oktobra udeležili finalnega turnirja šolskega državnega prvenstva v odbojki na mivki, ki je bil v Kanalu. V konkurenci osmih najboljših ekip so v skupinskem delu zasedli 2. mesto, nato pa izgubili naslednji dve tekmi, in sicer v polfinalni tekmi proti poznejšemu prvaku, OŠ Kanal, in v tekmi za 3. mesto proti OŠ Šempeter. Osvojili so končno 4. mesto v Sloveniji.

Boštjan Martinčič

Trener Miha Blaznik z učenci Aljažem, Vasjo, Žanom, Luko in Gašperjem. (foto: Boštjan Martinčič)

Namiznotenišači zakorakali v novo sezono

Konec septembra so članice Namiznoteniškega kluba Logatec začele s tekmovanji v 1. slovenski namiznoteniški ligi in člani pa v tretji. Katja Gutnik, Sanja Smiljanič, Ana Verdinek in Nina Zupančič imajo za seboj dva poraza in eno zmago. Slavile so 9. oktobra, na domačem terenu, kjer so s 5 : 2 premagale večkratne državne prvakinja iz NTK Ilirija. Najboljša igralka je bila Zupančičeva, ki je premagala vse tri gostuje, Verdinkova je premagala eno, Smiljaničeva pa je v odločujoči tekmi premagala nosilko medalje iz evropskega mladinskega prvenstva. Tudi člani (Miha Petrovec, Žan Dobrovoljc, Deni Kožul, Blaž Bončina, Nejc Gutnik) so že začeli s tekmovanji: za njimi so tri zmage in en poraz.

Janez Bončina, NTK Logatec

Poletna šola karateja in športnih aktivnosti

Karate klub Logatec in Karate akademija Pantera sta med 16. in 22. avgustom v Poreču pripravila 7. poletno šolo karateja in športnih aktivnosti za svoje člane. Vsak dan smo se zbuvali ob 6.15, ob 6.30 pa imeli jutranji trening – Chi-gong, tek, vaje za moč, kate, raztezanje. Ob 8. uri smo odšli na zajtrk, ob 9. uri smo imeli prvi dopoldanski trening, ob 11. uri pa še drugega. Po odmoru, urejanju opreme in kosilu smo ure med 14. in 16.30 preživeli na plaži, ob 17.15 pa začeli s popoldanskim treningom, ki je trajal do 18.30. Čez pol ure smo imeli večerjo, nato so bile na vrsti igre z žogo, ogledali smo si tudi nekaj filmov o borilnih veščinah, ob 22. uri pa smo odšli spat.

Poletna šola je bila po vsebini in količini treningov kar zahtevna, saj je poleg štirih tehnično in kondicijsko zahtevnih treningov na dan vsebovala zgodnje vstajanje, kar je bila kar velika težava za marsikoga, ki tega ni vajen. Utrjevali smo znanje članov iz Shotokan karateja (tehnične kihon ter boja z nasprotnikom kata in kumite) na nivoju, prilagojenem znanju in izkušnjam. Del treningov smo posvetili učenju novih znanj, predvsem kat, kjer so se predvsem rjavi pasovi naučili mojstrsko kato kanku dai, ki jo bodo potrebovali pri opravljanju izpita za črni pas (1. dan). Da ne bi bilo prenaporno, smo sredi tedna odšli na izlet z ladjo do Rovinja.

Udeleženci poletne šole karateja. (foto: Boris Peček)

Čeprav v klubu ne gojimo tekmovalnega karateja, smo za popestritev organizirali tekmo v katah, na kateri so naši člani odlično nastopili. Razmišljamo, da bi večkrat na leto organizirali take tekme, predvsem kot test napredka v primerjavi z drugimi, kjer v ospredju niso kakšne posebne nagrade, ampak ideja, da so zmagovalci vsi, ki nastopijo. Na tekmi smo razglasili najboljše in jim podelili sladkarije, ki so jih sicer dobili vsi nastopajoči. Najvišja mesta v treh kategorijah so dosegli: v A skupini (rumeni pasovi): Žan Vrhovec, Jure Podbevšek, Domen Cof; v B skupini (oranžni, zeleni pasovi): Jan Martinšek, Nik Jereb, Liza Šorli; v C skupini (rjavi pa-

sovi) pa Nika Jereb, Nastja Rudolf in Miha Tomšič.

Na poletni šoli je bilo 25 naših članov: Nika Jereb, Nik Jereb, Žan Vrhovec, Jan Martinšek, Miha Tomšič, Denis Žakelj, Gaj Kren Gorše, Matevž Breznikar, Urban Rojc, Karin Žakelj, Janez Podbevšek, Ana Zala Podbevšek, Atila Peček, Patrick Gasser, Sven Gorjanc, Domen Cof, Nastja Rudolf, Nik Marić, Tim Lukić, Matevž Seljak, Liza Šorli, Teja Pivk, Jasmina Miklavčič, Jure Podbevšek in Jan Jelovšek. Brez trenerja Miha Pečenika ter mlajšima pomočnikoma Teje Pivk in Matevža Seljaka bi jo težko uspešno pripeljali do konca.

Boris Peček, Karate akademija Pantera

Občinska lokostrelska tekma na domačem terenu

Lokostrelsko društvo Logatec je na območju Centra vojnih veteranov Slovenije 2. oktobra pripravilo 3D lokostrelsko tekmo. Tekmovanje smo pripravili v čast občinskega praznika in 4. obletnice ustanovitve Lokostrelskega društva Logatec. Imeli smo srečo z vremenom, saj nas je narava obdarila z prelepim sončnim dnevom. Tekmovanja se je udeležilo 48 tekmovalcev iz domačega in okoliških klubov ter 12 članov 3D državne reprezentance, za katere so bile to zadnje priprave pred odhodom na evropsko 3D tekmo na Sardinijo. Tekmovalci iz logaške občine so se odrezali takole: prva mesta so osvojili Daniel Krivec, kjudo, veteran, Jaka Petkovšek, goli lok, deček, Jurij Smole, goli lok, mlajši deček, Anda Ovsec, goli lok, članica. Druga mesta so zasedli Luka Corn, goli lok, deček, Janez Ovsec, goli lok, mlajši deček, Dobrivoje Stoševski, goli lok, član, tretja mesta pa Branko Grahovar, dolgi lok, član, Blaž Novinšek, goli lok, deček in Stane Mežnar, goli lok, član. Rok Grahovar, dolgi lok, član, je bil 5., Jaka Mežnar, dolgi lok, član pa 10. Logaški lokostrelci nameravajo občinsko tekmo organizirati vsako leto, da bi tako postala tradicionalna prireditev v času občinskega praznovanja. Predvsem pa bi radi nanjo pritegnili občane, ki imajo doma loke in se z lokostrelstvom ukvarjajo ljubiteljsko, pa nimajo možnosti sodelovanja na pokalnih prvenstvih. Letos je bil tak tekmovalac samo eden, Daniel Krivec z japonskim lokom kjudo, ki si ga je izdelal sam. Naj bo to izziv ostalim lokostrelcem na naslednji tekmi.

Anda Ovsec, LD Logatec

Kolesarski klub Zapravljivček iz Horjula je 18. septembra organiziral deseti kolesarski vzpon na Koreno, ki se ga je zaradi močnega deževja udeležilo le 92 kolesarjev. Med njimi je bil tudi Jure Rupnik iz Kolesarskega društva Logatec, ki je v svoji kategoriji kljub izredno težki dirki osvojil odlično tretje mesto.

Besedilo in foto: Franc Brus

Previdno na cesti

Tudi pešci sami morajo paziti na to, da so na cesti vidni, pravita komandir Policijske postaje Logatec Franc Žaren in njegov pomočnik Marjan Škoda

V krajših dneh so pešci med najbolj ogroženimi udeleženci v prometu, zato je prav njim namenjena akcija **Bodi preVIDEN**, na katero opozarjajo tudi Logaški policisti. Te lahko od konca poletja videvamo tudi na kolesih.

Akcija Bodi preVIDEN je namenjena predvsem pešcem, ki so jeseni in pozimi, ko je vidljivost zmanjšana, med najbolj ogroženimi prometnimi udeleženci. Žaren in Škoda pešcem svetujeta, da poskrbijo, da bodo čim bolj vidni: nosijo naj svetla oblačila in predmete, ki izboljšajo njihovo vidnost. Te dni bodo policisti delili kresničke in odsevne trakove. »Seveda pa morajo pešci upoštevati prometne predpise, cesto naj prečkajo na označenih prehodih za pešce, pri zeleni luči, hodijo po pločnikih oziroma ob levem robu cestišča,« še pravi Žaren. Voznike opozarja, naj bodo še posebej pozorni na pešce. Odstopijo naj jim prednost, hitrost vožnje prilagodijo razmeram, še posebej previdni pa morajo vozniki biti pred šolami in vrtci. Izven naselij naj bi vozili po sredini voznega pasu in tako zmanjšajo možnost, da trčijo v pešca, ki hodi ob cesti.

Policisti so bili v prvih tednih novega šolskega leta skupaj s člani zveze šoferjev in avtomehaničev prisotni povsod, kjer so otroci, učence prvih in drugih razredov pa so na učni uri seznanili s prometom v okolici šol. »V prvih dveh mesecih noben otrok ni bil udeležen v prometni nesreči,« je zadovoljen Žaren.

Poplave – september 2010

Franc Žaren: »Vsa pohvala gre našim gasilcem, mi pa smo nudili pomoč pri urejanju prometa. Zaradi varnosti udeležencev v prometu smo zaprli cesto proti Hotedršici. Kar nekaj tistih, ki so peljali mimo, so morali reševati gasilci, ki so imeli že drugje dovolj dela. Trideset kršiteljev smo kazensko ovadili.«

V naslednjih dneh, pred praznikom vseh svetih, policisti pričakujejo povečan promet v bližini pokopališč. Predvsem pri parkiranju je treba upoštevati navodila radarjev, čeprav bo zaradi tega treba narediti kak. »Vlomilci in tatovi nimajo praznikov in dopustov, takrat so še bolj delavni,« opozarjata oba sogovornika. »Ko zapuščate avtomobil, pa četudi le za minutko, ga zaklenite. Ne puščajte torbic na sedežih,

ne nosite s seboj vrednih stvari. Morda se vam zdijo ti nasveti odveč, ampak vedite, da vlomilci vse vidijo. Tako kot poleti tudi zdaj velja, da je med daljšo odsotnostjo od doma dobro pustiti sosedom ključke, da pospravijo pošto in prižigajo luči, kajti dobri sosede so najboljši varnostniki.«

Stavka

Policisti v času stavke niso sankcionirali tistih, ki so naredili manjše prekrške, ampak so jih le opozorili, sicer pa so opravljali dela in naloge po zakonu o policiji. Žal pa moramo zapisati, da so na avtocesti med Logatcem in Uncem obravnavali prometno nesrečo, v kateri je mlajše dekle iz neznanega vzroka zapeljalo s ceste in umrlo.

Proti koncu poletja smo dobili v našem mestu še nekaj novega: policista na kolesu. Zaenkrat imajo dve kolesi, s katerima opravljajo kontrolo predvsem med Zapoljem in Kalcami. Policista na kolesih sta se pokazala tudi na prireditvi ob dnevu brez avtomobila. »Policist lažje opravi pogovore s kršitelji, saj nima težav s parkiranjem in ustavljanjem, poleg tega pa ima bolj neposreden stik s pešci in kolesarji,« pravi Žaren.

Brane Pevec

Zdravstveni dom Logatec pridobil certifikat kakovosti

Zaposleni v Zdravstvenem domu Logatec (na fotografiji) so 21. septembra pridobili Mednarodni certifikat kakovosti po zahtevah standarda ISO 9001:2008. Za dosežen uspeh se zahvaljujem vsem zaposlenim, ki so poleg rednega dela vlagali v uvajanje sistema kakovosti

še dodatne napore. Posebna pohvala in zahvala pa velja glavnim medicinski sestri ZD Logatec in pomočnici direktorice Mariji Šemrov, predstavnici vodstva za kakovost.

Jasna Čuk Rupnik,
direktorica ZD Logatec

Priznanje pediatrijni

Združenje za pediatrijo slovenskega zdravniškega društva je pediatrijni Mariji Klugler Bricelj podelilo Ambrožičevo priznanje za dispanzersko delo v otroškem in mladinskem zdravstvu v Sloveniji. Klugler Bricljeva je vso svojo delovno dobo preživela v Otroškem dispanzerju Bežigrad. Dolga leta je bila vodja dispanzerja. Med prvimi v Ljubljani je na primarnem nivoju zdravstvenega varstva uvedla razvojno ambulanto in ultrazvočni pregled kolkov. S svojim strokovnim delom in človeško toploto je skrbela za zdravje številnih generacij otrok, zato je bila spoštovana in priljubljena zdravnica ter dobra kolegica. Pred tremi leti se je upokojila, vendar nam še vedno pomaga v otroškem dispanzerju v Zdravstvenem domu Logatec. Za njeno priznanje ji čestita tudi kolektiv ZD Logatec.

ZD Logatec

Notranjska zapela ob odprtju planinskega muzeja

Po debelih dveh desetletjih resnih prizadevanj in po več kot stoletje starih prvih zamislih so poleti, 7. avgusta, v Mojstrani odprli Slovenski planinski muzej. Odprl ga je predsednik dr. Danilo Türk, slavnostni govornik na prireditvi, ki se je je udeležilo precej stotnih planincev in drugih ljubiteljev gorništv. V programu slovesnosti ob odprtju, ki je bil prav asketsko zožen in ni trajal niti polno uro – kar se za planinstvo pravzaprav spodobi –, je pel tudi obrtniški zbor Notranjska.

Z mednarodnimi sredstvi podprt projekt je zanimivo zasnovan. Obiskovalca skozi muzej popelje multimedijška pot, zastavljena kot virtualni vzpon na izbrano goro. Na začetku se poučiš o poti, o tem, kaj moraš vzeti na pot, kako ravnati v sili; kar naenkrat se znajdeš sredi nevihte v bivaku ... in tako naprej, vse do vrha. Če naloge dobro opraviš, ti glas ob koncu zavriska. Muzejskih predmetov je videti le nekaj sto. Na ogled so, na primer, nekateri stari dokumenti, prva značka slovenskega planinskega društva, sem in tja kak prapor, gorniški škornji in druga oprema za vzpona na najvišje gore sveta, sani za spravljanje tovora v dolino. Neizmerno bogastvo in raznolikost pa si lahko prikličesh na računalniške zaslone. Z njih je mogoče razbrati celotno zgodovino slovenskega gorništv pa tudi pomen in svetovne razsežnosti slovenskega gorništv. Prijazna kustosinja Eva nam je pojasnila, da je odprtje muzeja za vse sodelavce v tem zajetnem organizacijskem

Pevci obrtniškega zbora Notranjska s predsednikom Türk. (foto: arhiv OPZ Notranjska)

in finančnem projektu vesel dogodek, delovanje pa bo prilagojeno potrebam obiskovalcev. Za zdaj bo muzej odprt od 9. do 17. ure. Ogled lahko toplo priporočam vsakomur, ki so mu hribi blizu ali pa je zgolj zvedav in ga mika pokukati v svet neizmernih lepote in drznih človekovih dejanj.

Janez Gostiša

Slabo vreme jih ni ustavilo

Logatec je 19. septembra gostil tradicionalno jesensko srečanje članov Društva paraplegikov ljubljanske pokrajine. Ogledati smo si nameravali botanični vrt na Krokarjevi jasi na Zaplani ter zemljanke in znameniti Tomažinov mlin v Hotedršici. Vse to je odnesel dež, pred katerim smo »vozičkarji« dokaj nemočni. Smo si pa zato ogledali župnijsko cerkev sv. Nikolaja v Dolnjem Logatcu, tisti bolj verni so bili tudi pri maši, ki jo je daroval domači župnik Janez Kompare. Po maši nam je povedal nekaj znamenitosti o župniji, ki letos praznuje sto let delovanja, predstavil pa nam je tudi medgeneracijski center. Nato smo se napatili v zavetje ogrevanega šotora v center vojnih veteranov Slovenije. Dobrodošlico sta nam zaželela predsednik društva Gregor Gračner in logaški župan Janez Nagode. Na kratko nam je orisal dogajanje v občini, nato pa so utrip dvignile simpatične orientalske plesalke skupine Sonuno. Seveda ni treba posebej poudarjati, da so požeze bučen aplavz. Za dobro glasbo sta v nadaljevanju skrbela Marino in Slavko, zato smo se kljub slabemu vremenu zabavali v prijetni družbi. Pomagale so nam osebne asistentke in vozniki kombijev, ki so nas varno vozili.

*Jože Globokar,
Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine*

Pohod ob robu Planinskega jezera

Turistično kulturno društvo Grčarevec je 26. septembra organiziralo pohod po Planinskem polju, ki pa se je zaradi obilice vode spremenil v pohod ob Planinskem jezeru. Pohoda se je udeležilo le dobrih 20 pohodnikov, saj je od poplavl minilo le nekaj dni, poleg tega je tokrat voda prvič drla po spodnjem delu vasi, za povrhu pa je zjutraj še deževalo. Pa so šli: malo po gozdni poti, malo po gozdu in prišli do Skednene jame. Ko so si jo ogledali, so pot nadaljevali do razgledne točke Stene nad požiralniki. Od tam se je videlo, da do Vranje jame ne bodo mogli, in tudi do Jakovice ne. Pohodniki so se vrnili v brunarico na robu Grčarevca. Tam sta župnik France Kadunc iz župnišča Planina pri Rakeku in zgodovinarica Tanja Žigon predstavila knjigo Planinska dolina, v kateri je 16 avtorjev dolino osvetlilo iz različnih zornih kotov. Bralca pouči o nastanku doline, o rastlinstvu in živalstvu ter o ljudeh, ki so oziroma še živijo v dolini in na njenem obrobju.

Brane Pevec

Čeprav zaradi poplavljenega polja niso prišli do Jakovice, so bili pohodniki zadovoljni. (foto: Brane Pevec)

Tekmovanje ekip nujne medicinske pomoči na Rogli

Logatčani so bili ena najmlajših ekip pa tudi med najmanjšimi po številu urgentnih primerov, a so bili kljub temu odlični šesti

Od 16. do 19. septembra je ekipa nujne medicinske pomoči (NMP) iz Zdravstvenega doma Logatec, v kateri so bili zdravnica Damjana Palčič Berce ter reševalca Benjamin Mešič in Miha Ivančič, sodelovala na 4. tekmovanju v znanju in iznajdljivosti pri delu na terenu in oskrbi kritično bolnih in poškodovanih ljudi na Rogli. Pomerili so se s 15 ekipami NMP iz vse Slovenije in eno urgentno iz Splita. Z njimi sta bila še zdravstvena tehnika Lado Korenč in Dejan Verbiča.

S prizorišči in vsebino nesreč ali bolezenskih stanj smo se seznanili šele med tekmovanjem. S seboj smo imeli vso opremo za delo na terenu (reševalno vozilo, zaščitno opremo, reanimacijski kovček, zajemalna nosila, defibrilator in respirator), veliko volje in znanja s področja urgentne medicine. Doma smo pustili družine, ki na srečo razumejo naravo naših poklicev in nas nesebično podpirajo tudi takrat, ko smo se za dobro naših bolnikov pripravljali dodatno usposabljanje daleč stran. Tekmovanje je bilo kljub obilnim padavinam na prostem. Ni nas motilo, da smo do gležnjev gazili po blatu, da je pihal mrzel veter in da smo premočeni reševali pripravljene scenarije. Grela nas je močna želja po novih izkušnjah in znanju ter preverjanju meja svojih sposobnosti.

Od teroristov do specialnih policijskih enot

Takoj po petkovem uvodnem sestanku smo iz obveščevalnega centra dobili klic, da je gobarja pičila čebela in da težko diha. Z reševalnim vozilom smo s pomočjo podrobnejšega zemljevida Rogle našli močno prizadetega moškega. Anafilaktična reakcija četrte stopnje ga je tako zdelala, da smo ga po več zapletih komaj rešili. Takoj zatem nas je klicala ženska, ki je v jarku opazila poškodovano vozilo, v katerem naj bi bila ena oseba pri zavesti. Poklicali smo gasilce, ki so ukleščene moškega izrezali, v tem času pa smo izvedli začetno oceno stanja in hitri trauma pregled. Kraj je zavarovala policija. Poškodovanca smo z metodo hitre ekstrikacije odstranili iz avta, ga spet pregledali in oskrbeli ter prepeljali v bolnišnico na oskrbo zlomljene goleni in ostalih poškodb. Na poti nas je ustavil gozdar, ki se je zelo slabo počutil. Ugotovili smo, da ga je pičil gad, imel pa

Logaška ekipa nujne medicinske pomoči je reševala tudi gozdarja, ki ga je pičil gad, poleg tega pa je imel akutno vnetje slepiča. (foto: arhiv ZD Logatec)

je tudi akutno vnetje slepiča, zato smo ga s helikopterjem prepeljali na operacijo v bolnišnico in obvestili toksikologa, da pripravi protistrup.

Po kosilu in kratkem počitku nas je klicala ženska, ki so jo poškodovali hloidi. Med reševanjem ponesrečenke, ki je bila ob našem prihodu že nezavestna, so se iz bližnjega kupa začeli kotaliti veliki hloidi. Sodniki so preverjali, ali smo pozorni na nevarnost in ali znamo pomisliti tudi na lastno varnost. Nato smo morali pokazati spretnost pri komunikaciji z Gorsko reševalno službo po UKW oddajniku (žal ga nismo imeli), se s pomočjo škripca peljati do nesreče ob potoku in rešiti mladega moškega, pri katerem smo našli v stranskem žepu skrito nepravilno delujočo inzulinsko črpalko. Z vmesnimi scenariji so preverjali spretnost reševalcev pri vožnji med količki in pripravljenost ekipe kot celote. Po večerji smo tri ure sodelovali v masovni nesreči; reševali smo talce, ki so jih v športni dvorani zajeli teroristi. Na vaji so bili tudi pripadniki specialne slovenske policije. Imitacija je bila tako realna, da nam je večer ostal v živem spominu.

Naslednje jutro smo reševali kmeta v vinogradu, ki je po nesreči spil insekticid. Oskrbeti smo morali tudi težko poškodovanega otroka, ki je padel po stopnicah in se pri tem tako poškodoval, da je kljub našim prizadevanjem komaj preživel. Sobotno popoldne je bilo namenjeno izobraževanju in delavnicam na temo kemičnih

nesreč. Po dvodnevem napornem delu sta nam zvečer prijali dobra večerja in zabava. Prireditev se je v nedeljo dopoldne zaključila z razglasitvijo rezultatov in tradicionalno glasno povorko vseh udeleženi ekip v reševalnih vozilih s prižgano signalizacijo z Rogle do ZD Slovenske Konjice.

V slogi je moč

Med vsemi ekipami nujne medicinske pomoči je ekipa ZD Logatec zasedla odlično 6. mesto. Bili smo ena najmlajših ekip, po številu urgentnih primerov, ki jih v časovni enoti našega rednega delovnika naredimo, pa poleg ZD Tolmin najmanjša ekipa. Pokrivamo namreč manjše število prebivalcev v manjši regiji, zato v primerjavi z ostalimi, za urgenco specializiranimi udeleženci tekmovanja, manjkrat pridemo v stik z urgentnimi stanji in še to le vzporedno z rednim ambulantnim delom. Sodniki na tekmovanju so nas opazili in pohvalili za dobro opravljeno delo, saj smo za seboj pustili veliko PHE enot in žal le za las zgrešili pokal za 5. mesto. Bravo Logatec!

Hvala vodilnim v ZD Logatec, da ste imeli posluš za našo željo pri udeležbi na tekmovanju in hvala sodelavcem, ker ste pripravljene nadgrajevati svoje znanje iz urgentne medicine, ki je poleg izkušenj naše edino orožje, ko se znajdemo pri bolniku na terenu.

Damjana Palčič Berce, dr. med.,
ZD Logatec

Z avtom iz Logatca do Kitajske in nazaj

**Logatčan Domen Roblek se je na Kitajsko podal z avtomobilom –
Čez puščave in prelaze, kjer ne poznajo cest**

Domen Robek, študent 4. letnika medicine, se je poleti odpravil na neobičajno popotovanje z avtomobilom. Pot ga je iz domačega Logatca vodila prek puščav centralne Azije vse do afganistansko-kitajske meje visoko v Pamirskih gorah. Svoje potovanje je Logatčanom že predstavil v nabito polni dvorani Narodnega doma, ko jih je z živo pripovedjo in prekrasnimi fotografijami odpeljal v svet pravljic iz tisoč in ene noči in divjih prigod.

Domen, kako da te je pot ponesla prav v te kraje?

V srednji šoli smo se s prijatelji iz radovednosti začeli učiti ruščino, nekako nas je potegnilo v kraje, ki so večini ljudi povsem nepoznani. Ko se navadiš na policaje in birokracijo, je po sovjetskem vzhodu prav preprosto potovati. Neskončna prostranstva, prijazni ljudje, obcestni monumenti z raketami, letali in lokomotivami, ki poleg voznega parka iz muzeja popestrijo neskončne kilometre, ... Ne smem pozabiti niti na zelo poceni gorivo in tisoče kilometrov slabih cest, brezpotij.

Razdalje so precejšnje, na pot pa ste se odpravili kar z avtomobilom?

Tako je, na pot smo se podali s posebej predelanim land roverjem Discovery, ki sem ga pod domačim nadstreškom predelal v ekspedicijsko vozilo. Prevozili

smo puščave, premagali pet tisoč metrov visoke prelazov, na katere ni vodila nobena cesta, z avtom smo prebrodili tudi globoke reke. Vse skupaj pa se je pravzaprav začelo, ko je moja torba s fotografsko opremo z vsako potjo, na katero sem se odpravil, postajala težja, destinacije pa vse bolj odročne – zato sem se odločil podati v svet 4x4 overland potovanja. Tu ni skupin Japoncev, gneče velemest, celo kriminala ni, ker smo potovali po nenaseljenih krajih. To je bilo potovanje v pravem pomenu besede, zgodba o poti, ljudeh, prigodah, zgodba o neskončnih kilometrih take in drugačne pokrajine.

Kaj vse moraš vzeti na tako pot?

Verjetno je najbolj pomembna ljubezen do vožnje same, do kilometrov slabih cest. Zelo pomembna je tudi ekipa, ljudje iz pravega testa, ki ti tudi v težavah stojijo ob strani in poprimejo za delo, ko je najtežje. Nujna je obilica dobre glasbe, zaloga domačih klobas in salam za dviganje morale, veliko srce, predvsem pa pripravljenosti na reševanje problemov. Problemi so, problemi bodo, treba jih je konstruktivno reševati, Kar lahko rešiš, ni več problem, in z dobro ekipo lahko rešiš vse, še posebej, če imaš veliko dobre glasbe in časa. Zelo pomembna je tudi podpora in pomoč domačih, topel dom, kamor se vedno rad vračaš. Od vsakega potovanja je vedno najlepše, ko se vrneš domov in spoznaš, kaj vse si doživel.

Domen Roblek: »Dogodki, kraji, ljudje, vse se na koncu zlije v pot.« (foto: osebni arhiv)

Kaj bi priporočil vsem, ki sanjajo o podobnih podvigih?

Od sanj do poti je dolga pot, a začeti je treba in si vzeti dovolj časa. Imejte sanje, brez sanj je svet siv. Če vas taka potovanja vlečejo in imate več vprašanj kot odgovorov, bom z veseljem pomagal. Ko boste v Logatcu in okolici videli mojega land roverja rumeno-črne barve, se spomnite, koliko tisoč kilometrov dogodivščin ima že za sabo. Potovati z avtomobilom je posebno doživetje, dogodki, kraji, ljudje, vse se na koncu zlije v pot. Pot pa ni ena, vsak izmed nas ima svojo, ki naj ji sledi. Nejc Zaplotnik je nekoč čudovito dejal: Kdor išče cilj, bo ostal prazen, ko ga bo dosegel, kdor pa najde pot, bo cilj vedno nosil v sebi.

David Kunc

Mladi aktivno soustvarjajo dogajanje v Hotedršici

Po dolgoletnem skupnem trudu in zavzemanju za poživitev dogajanja na vasi so si mladi v Hotedršici končno izbrali prostore za skupno druženje. V nekdanji stari šoli, v kateri sta bili do zdaj uporabljani le dvorana ter knjižnica, se lahko pozabavajo ob igri ročnega nogometa, v sosednjem prostoru pa imajo brezplačen dostop do interneta. Klub Stara šola, kakršno je trenutno ime centra, je finančno podprl Klub logaških študentov in odpira vrata vsem mladim ter jih vabi k podajanju zanimivih predlogov za dejavnosti, ki bi jih lahko izvajali. V kratkem bodo klub odprli tudi uradno. Mladi ustvarjamo prihodnost, bodi tudi ti del te in pomagaj širiti utrip vasi.

Vesna Nagode

Mladi v Hotedršici so le prišli do prostorov za druženje. (foto: Klemen Trpin)

Londonska dogodivščina

Štirje učenci z osnovne šole Tabor so nastopili na odru londonskega Royal Albert Halla

Javni sklad za kulturne dejavnosti je sodeloval pri edinstvenem mednarodnem projektu Prvi svetovni otroški gledališki ansambel London 2010. Cilj projekta je bil zbrati tisoč otrok z vsega sveta, da bi združeni ustvarili gledališko predstavo. Pri tem zanimivem in prestižnem projektu je Slovenijo zastopala Darja Merlak, učiteljica na Osnovni šoli Tabor, ki je v London popeljala štiri učence, Katjo Hodnik, Uršo Rožmanc, Luko Komarja in Jana Martinška.

Predstavniki javnega sklada Matjaž Šmalc meni, da se je nivo kakovosti gledaliških dejavnosti v zadnjih letih dvignil, kar pripisuje predvsem prizadevnosti mentoric. »Sodelovanje Darje Merlak pri takem projektu je po eni strani nagrada in priznanje za njeno dobro in kakovostno delo, po drugi strani pa je pridobila neprecenljive izkušnje, ki jih bo lahko uporabila pri nadaljnjem delu z gledališko skupino,« je povedal Šmalc in dodal, da pomembnost dogodka opravičuje odsotnost učiteljice in učencev od pouka. »Nenazadnje ste bili edina šola pri nas, katere otroci so sodelovali na tem svetovnem dogodku.«

Luka Komar

Zelo sem vesel, ker sem dobil priložnost, da nastopam v londonskem Royal Albert Hallu. Na pripravah smo veliko vadili. Všeč so mi bili mentorji, saj so nas veliko naučili. London mi je zelo všeč. Spoznal sem veliko sovrstnikov iz različnih držav. Nastop je bil nekaj enkratnega in ga nikoli ne bom pozabil.

»Združiti moči, zabrisati meje, popraviti svet«

Za predstavo so učenci v Londonu vadili med 17. in 26. septembrom, ko so jo premierno uprizorili v znameniti dvorani Royal Albert Hall. Vodja projekta je bil angleški režiser Kevin Dowsett, ustanovitelj otroškega gledališča Theatretrain, ki v Veliki Britaniji združuje več kot 6.000 otrok. Znan je po svojih megalomanskih predstavah, ki so pravi spektakli, v katerih sodeluje od tisoč do 4.500 otrok.

Logatčani so si morali plačati le pot do Londona, pri čemer sta jim pomagala tako ljubljanski javni sklad za kulturne dejavnosti kot tudi logaška občina. V desetih dneh je ekipa Theatertraina 220 otrok iz 28 držav naučila številnih gledaliških veščin in jih pripravila na nastop.

Na enem izmed tematskih večerov so Jan, Luka, Katja, Urša in Darja Slovenijo predstavili z nacionalnimi dobrotami in izdelki. (foto: arhiv Darje Merlak)

V predstavi z izvirnim naslovom Voices for a better world (Glasovi za boljši svet) so logaški otroci skupaj s prijatelji s celega sveta pred pet tisoč gledalci briljantno izpeljali svoj del nastopa. Darja Merlak: »Prvi svetovni gledališki ansambel London 2010 je pričaral nepozabno, čustveno močno nabito predstavo z globoko, pomenljivo sporočilnostjo – združiti moči, zabrisati meje, popraviti svet, splesti prijateljske vezi, začutiti mir v sebi, biti pozitiven, odprt, svoboden, srečen.«

Jan Martinšek

V Londonu sem se imel čudovito. Učitelji so bili družabni in vedno so se smejali ter nam tako vplivali pozitivno energijo. Nastop v Royal Albert Hallu me je navdušil že samo zaradi velikosti dvorane, saj ni majhna. Lahko bi rekli, da je gigantska! Ta izkušnja se mi je za zmeraj vtisnila v spomin.

Veseli so dragocenih izkušenj

Otroci so se vsak dan ogreli pod vodstvom plesnega koreografa Darella Aldrigea. Popoldne so delali s Kevinom Dowsettom, ki jim je predstavil zgodbo, jim povedal, kaj pričakuje od njih, in jih motiviral. Igralka in plesalka Sue Colgrave jih je spodbujala k uporabi telesa kot sredstva za sporazumevanje, dirigent Robert Hyman pa je otroke navdušil s predanostjo skladbam, ki so jih peli na nastopu. Generalke so imeli skupaj z otroki iz Anglije, ki so nastopali v glavnih vlogah.

Delo je bilo naporno, tempo neusmiljen, kljub temu pa so uživali, saj so čutili, da gledališko rastejo, napredujejo. »Naša londonska dogodivščina je bila fenomenalna, daleč nad pričakovanji. Stkali smo številna nova poznanstva z ljudmi z vsega sveta, predvsem pa nas veseli, da smo lahko dobili tako zelo dragocene izkušnje, ki jih bomo uporabili pri nadaljnjem stopanju po svetu gledališča,« še pravi Merlakova.

Petra Trček

Urša Rožmanc

London nepozaben! Vsak dan je bil zelo doživet. Od ponedeljka do sobote smo trdo delali. In se pripravljali na nastop. V petek smo šli v šoping. Toliko sem nakupila! Za vsakega domačega kako malenkost ... V soboto smo imeli disco – veliko zabave in smeha. V nedeljo pa je bil nastop. Nobene treme nismo imeli. Predstavo smo speljali do konca. Še bi lahko pripovedovala in se smejala.

Katja Hodnik

London!!! Ko sem izvedela, da sem izbrana, sem bila tako zelo vesela, da ne znam povedati. Da ne bo kdo mislil, da smo šli tja na počitnice ... ne, tja smo šli delat (no, da vas ne bom preveč prestrašila, imeli smo tudi prosti čas in zvečer se je vedno kaj dogajalo). A na koncu smo tako dobro zaigrali v predstavi, da si niti misliti ne morete. Veliko smo se družili z drugimi otroki iz 28 držav, spoznali nove prijatelje, si izmenjali številke, e-maile, ...

Osnovna šola 8 talcev je gostila 15 tujih učiteljev

Na OŠ 8 talcev Logatec se že vrsto let trudimo, da je pouk učencev pester in zanimiv. Učenci učne vsebine spoznavajo prek aktivnosti, kot so priznanja na lokalni, državni in mednarodni ravni. Ugotovljali pa smo, da končni izdelki, rezultati in dosežki akcij prevečkrat ostajajo za zaprtimi vrati, zato smo se odločili, da sledimo motu češkega učitelja in teologa Jana Amosa Komenskega, da mora biti šola odprta navzven. Na šoli smo vrata odprli programu Comenius, ki ima ime po njemu, in je poteka v okviru evropskega programa Vseživljenjsko učenje.

Najprej smo se na nacionalni agenciji Cmepius prijavili za dotacijo, s katero smo se lahko udeležili pripravljalnega obiska in se povezali s šolami, ki bi bile pripravljene sodelovati z nami na temo ekologije. Januarja smo se na Finskem srečali s predstavniki Španije, Turčije in Finske ter razvili zamisli, ki naj bi jim sledili pod skupnim sloganom Let's be eco-friendly. Ob elektronskem usklajevanju programa sta se nam pridružili še Litva in Poljska, k osnovni šoli s Finske pa še njihov vrtec.

Program smo partnerske šole oddale nacionalnim agencijam, te pa so naše predloge posredovale evropski skupnosti vseživljenjskega učenja. Ocenjevanje programa je potekalo na evropski in nacionalni ravni. Konec julija so bili znani uradni rezultati. Program je bil potrjen na vseh nacionalnih komisijah in v okviru Vseživljenjskega učenja, kar pomeni, da smo postavili dober program, katerega cilje bomo uresničevali v naslednjih dveh letih.

OŠ 8 talcev je med 4. in 8. oktobrom organizirala prvo srečanje udeležencev

Učitelji iz šestih držav so raziskovali tudi slovenski kras. (foto: Bojana Pivk)

programa Let's be eco-friendly. Šola je obiskalo 15 učiteljev in ravnateljev s Finske, iz Španije, Litve, Poljske in Turčije. Zastavili smo si konkretne cilje, ki jim bomo sledili do naslednjega srečanja, ki bo marca na Poljskem. Udeleženci so v okviru obiska lahko teoretično in praktično raziskovali sistem izobraževanja v Sloveniji ter imeli priložnost spoznati našo zgodovino, raziskovati kulturno in naravno dediščino, se srečati z našim načinom življenja ter preizkušati slovenske kulinarčne posebnosti.

Na šoli smo pripravili razstavo, na kateri smo učencem, staršem in zaposlenim predstavili države partnerskih šol. V času obiska so nekateri učenci znanje angleškega jezika uporabili v praksi, učitelji pa so si izmenjali pedagoške izkušnje. Največje navdušenje na obeh straneh pa je bilo, ko so se gostje ob slovesu poslovili v svojem materinem jeziku.

Projekt v prihodnosti

V nadaljevanju bomo sledili ciljem, komunikacija med vsemi udeleženci pa bo potekala na različne načine. Na šolah bomo postavili eko in Comenius kotičke, kjer bomo zbirali informacije. Učitelji si bomo analize rezultatov, izkušnje in uspešne metode izmenjavali na delovnih srečanjih. Glavna komunikacijska vez med partnerskimi šolami pa bo skupni spletni dnevnik. V projektu vidimo veliko prednosti; poleg izmenjave primerov dobre prakse bodo zaposleni na šoli širili svojo ekološko zavest ter razvijali poznavanje in razumevanje raznolikosti evropskih kultur in jezikov. Učenci bodo s pomočjo projekta pridobili številne spretnosti, ki jim bodo pomagale pri osebnem razvoju, v prihodnosti pa tudi pri zaposlovanju in aktivnejšem vključevanju v evropsko državljanstvo.

Bojana Pivk, OŠ 8 talcev

Dobrodošli v svetu pravljic

Ker je prvi oktobrski teden namenjen otrokom, ga v rovtarski pa tudi v drugih knjižnicah začnemo s predstavo za otroke. S pravljicami se bodo otroci med šolskim letom srečevali vsak četrtek popoldne. Oktobra pa je na obisk prišel nenevadni jazbečar Tobija, ki sta ga oživila lutkarja lutkovnega gledališča Fru-Fru. Gre za zakompleksanega malega kužka, ki ni zadovoljen s svojim videzom. Ali nimamo morda tudi mi enake pomisleke, ko se gledamo dan za dnem v ogledalo? Želi si biti drugačen, a komu naj bi bil podoben, da bi bil zadovoljen? Odpravi se v živalski vrt,

kjer mu živali dajejo razne nasvete, vsaka iz svojega zornega kota. A kaj postane? Nenevadna pošast, ki ni nikomur podobna. Tako Tobija ugotovi, da je najbolje biti takšen, kakršen si. Zelo poučno tudi za malce starejše obiskovalce in obiskovalke. Pokazalo se je, da je prostor v knjižnici kar malce pretesen, kadar nas obiše lutkovna ali igralska skupina, pohvalno pa je, da si je predstavo ogledalo veliko otrok in staršev. Lutkarja sta znala na svojstven humoren način pritegniti pozornost tako malčkov kot njihovih spremljevalcev. Aplavz in nasmejani obrazi so odlični pokazatelj, da je način pravi. Ve-

lja pohvaliti starše (prišli so tudi očetje), ki otrokom omogočijo zgodnji stik s knjižnico in lepo slovensko besedo. Verjeli ali ne, najmlajši obiskovalec ni bil star niti mesec dni. Z gotovostjo lahko trdim, da knjižnice ni obiskal zadnjič.

Metka Bogataj

Ure pravljic v knjižnicah

Logatec: četrtek ob 17.00

Rovtve: četrtek ob 16.30

Hotedršica: petek ob 17.00 (vsakih 14 dni)

Vrh Sv. Treh Kraljev: torek ob 13.00

September v Domu starejših Logatec

Hitro čas beži in tako so tudi otroci posedli v šolske klopi, odrasli pa so se vrnili z dopustov. Tudi pri nas so se že začele razne dejavnosti, telovadba pa je bila tudi med dopustom. Organiziran je bil prevoz na sejem v Logatec, balinanje, praznovanje rojstnih dni in izlet v Izolo. Šli smo z avtobusom. V Izoli smo si ogledali cerkev svetega Mavra, kosilo pa smo imeli v domu Dva topola. Domov smo se vrnili ob četrty uri popoldne. Bili smo zadovoljni in tudi malo utrujeni.

Prav pridne so naše delavne pomočnice, ki skrbijo, da so na oddelkih na mizicah vaze s šopkom rož. Imamo pa tudi okrasne bučke, da je še bolj prijazno. Imeli smo tudi kuharsko delavnico, ki jo vodi gospa Angelca Trontelj. Angelca zamesi testo in ga razvalja. Stanovalci ji pomagamo oblikovati okrogle piškote, katere namažemo z medom, orehi in s sladkorjem. To so res dobri piškoti. Potem še rečemo »mmmm, kako je to dobro«.

Imeli smo tudi razvedrilno popoldne s tombolo v dvorani v tretjem nadstropju. Navdušeni smo poslušali, iskali in črtali številke, da je kar hitro minilo. Nagrade so bile simbolične. Glavni dobitek je bil nahrbtnik. Bilo nas je kar precej, da nam je popoldne hitro minilo. Obiskali so nas tudi otroci iz vrtca Kurirček. Bilo jih je šestindvajset in vsak je povedal svoje ime. Otroci so nam nekaj zapeli in zaplesali. Prvi pesmi sta bili Rimski pozdrav ter Lisička je prav zvita zver. Sledila je igrica »vsi so jedli, vsi so pili, vsi so delali tako«, na katero so zaplesali in zapeli. Sledila je

Na izletu ob morju je bilo lepo. (foto: arhiv DS Logatec)

pesmica Hiško delamo od jutra do večera. Zaključili so s plesom Ob bistrem potoku je mlin. Dve mentorici sta jih spremljali in jim pomagali. Zapeli so še nekaj pesmic. Tako so bili luštni, nekaj deklic je imelo zavezane rutice na glavi. Tako majhni so še otroci, pa nam tako prijetno popestrijo urice.

Ivanka Pečenik, DS Logatec

Upokojenci na stadionu v Stožicah

Letošnjega zleta Mestne zveze upokojencev Ljubljana, osrednje slovenske zveze društev upokojencev, ki je bil 9. septembra na stadionu v Stožicah, smo se udeležili tudi logaški upokojenci. Po 11. uri smo se z dvema manjšima avtobusoma pripeljali v garažo kompleksa stadiona in odšli peš na prireditveni prostor, ki je bil pred stavbo velikega nogometnega igrišča. Zbralo se nas je okoli tri tisoč upo-

kojencev. Župan Mestne občine Ljubljana Zoran Jankovič, ki je v uradnem delu programa pozdravil navzoče, se je sprehodil med mizami in rokoval z upokojenci. Po govorih, med njimi tudi predsednice Zveze društev upokojencev Slovenije Mateje Kožuh Novak, je bila kratka slovesnost s podelitvijo pokalov najboljšim športnikom ljubljanske regije. Po uradnem delu je ansambel s pevcema igral vesele viže.

Na voljo je bila hrana in »draga« pijača. Upokojenci smo si v sončnem popoldnevu ogledali zelo velik športni kompleks Stožice, ki pa še ni dodelan. Nekaj se jih je sprehodilo po nogometnem in košarkarskem igrišču, lahko smo sedeli na tribuni. Nekateri so srečali Heleno Blagne in se z njo slikali. Pred našim odhodom se je ulara ploha.

Marinka Petkovšek

Športno društvo Baron Logatec je 27. avgusta organiziralo letno meddruštveno tekmovanje upokojencev v balinanju. Pri Balinčku v Logatcu se je zbralo 12 moških in 11 ženskih ekip (na fotografiji pred tekmo); nagovorila sta jih predsednik ŠD Baron Marijan Kržič in predsednik DU Logatec Vladislav Puc. Po napetem merjenju moči balinarskih ekip je sodnik Tone Koler razglasil vrstni red: moški: 1. Logatec 1, 2. Rakek, 3. Postojna, ..., 9. Logatec 2; ženske: 1. Postojna, 2. Logatec 1, 3. Krim, ..., 6. Logatec 2. Pokal so dobile prve štiri ekipe in najboljša v bližnjem, pri ženskah Jova Korenč, pri moških Martin Markič. ŠD Baron je uspešno izvedlo letno ekipno tekmovanje v balinanju: športnikom je nudilo tudi hrano in pijačo, domače tekmovalke pa so napekle dobrote.

Besedilo in foto: Marinka Petkovšek

Legenda preteklosti v dandanašnjem času

Primerilo se je pred kratkim v Grčarevcu, da sem pospremil Milana Trobiča in Alena Širco k moji sosedki Ivanki v zvezi z raziskavo in zapisom življenja nekoč na tem koncu, posebej pa še v Kališah. Soseka Ivanka Matičič (ki jo zelo spoštujem), rojena Čuk, hčerka Kališarja, nam je pripovedovala o težkem, a vendar le lepem, pravzaprav idiličnem življenju v Kališah pred drugo svetovno vojno in po njej. Samotno posestvo, obdano s širinimi gozdovi in divjimi živalmi, je bilo odrezano od sveta. Ob pripovedovanju nekaterih dogodkov se ji je zatresel glas in oči so se ji orosile. Med mnogimi zgodbami sem se najbolj razveselil legende o nastanku Planinskega jezera, saj je nikoli do zdaj nisem slišal ali o njej prebral.

Ivanka nam je pripovedovala: »V starih časih je pri izviru ob stari tovarniški poti na Planinskem polju stala cerkva sv. Jedrti. Nekoč pa so privedli Turki ter požgali Laze in Jakovico. Pojezdili so še prek polja in porušili cerkev sv. Jedrti. Na mestu, kjer je stala, se je prikazala kot vila lepa, v belo oblečena mladenka z dolgimi zlatimi lasmi. Bila je Jerčka (sv. Jedrt), ki je od vsega hudega tako močno jokala, da je poplavilo celotno Planinsko polje. Tako je nastalo Planinsko jezero.« Menda so na polju na Škrjanki (ledinsko ime) še zdaj vidne valovite gomile, kjer naj bi ležali v boju z domačini ubiti Turki.

Tokrat je Jerčka spet zajokala. Zaskrbljuje jo, da Jerčka vedno bolj pogosto joka in čedalje močneje. Zaradi hudega na svetu, zaradi hudega v naši domovini. Je čas, ko pri nas vladajo pohlep, laž in goljufija, ki so z zakonom zaščiteni! Ni vse tako hudo, da ne bi moglo biti še hujše. Nebeška žalost se je ulila in spet je udarilo, žal predvsem po ljudeh, ki se s težavo prebijajo iz meseca v mesec. Usoda je hotela, da je kraška vodna ujma udarila tudi pri pripovedovalki legende, moji sosedki Ivanki in njenih. Iz manjše kraške luknje (bruhalnika) je voda vrela tako silovito, da je nastalo jezero, ki je zalilo hišo. Izredni požrtvovalnosti gasilcev skoraj vseh logaških gasilskih društev (PGD Gornji Logatec, Žibrše, Rovte, Petkovec, Vrh Sv. Treh Kraljev, Laze in, kar je še posebej pohvalno, PGD Planina iz sosednje občine Postojna – upam, da nisem na katerega pozabil) ter pomoči podjetja Treven s tovarnjakom s peskom, Komunalnega podjetja Logatec, družine Milavec, Zajčevih iz Planine z gradbeno mehanizacijo, domačih in sosedov se je treba zahvaliti, da ni bila škoda še večja, saj so bile ogrožene sosednje stavbe. Posledice povodnji v Grčarevcu so hude, drugje pa še dosti hujše.

Bojim se, da bo pomoč oškodovanim s strani države bolj jalova. Spomnimo se prevare po potresu v Posočju l. 1998, ko je slovenska država od vseh davkoplačevalcev pobrala denarno pomoč, oškodovancem pa je nudila »ugodna« posojila?! Država je infrastrukturo v Posočju obnavljala zelo počasi. Kako bo po tej ujmi? Bo drugače? Bodo napihneni bogataši prek Rotary in Lions kluba vrgli par drobtinic s svojih bogato obloženih miz (le kako so prišli do njih?) in si s tem kupili odpustke, pri tem pa bodo prek TV imeli še brezplačno reklamo in jih bo občudovalo naivno občinstvo?

Reklo Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal seveda drži. Zidamo na neprimernih mestih, zasipavamo kraške vrtače, ne čistimo vodnih strug, kanalov in požiralnikov, melioracije in regulacije strug so neučinkovite, postavljamo otroške jezove, skratka, nestrokovno in kratkovidno posegamo v naravo. Bog pa nam »pomaga« z obilnimi, zadnje čase že kar kataklizmičnimi padavinami. Zanimiva je delitev dela: Bog je očitno zadolžen za nebo (saj tam gori nekje stanuje), zato se zdi, da manipulira z vremenom (pri nas prek božje dekle Jerčke), medtem ko naj bi bil Satan (ki naj bi prebival v revirjih pod zemljo) zadolžen za tuzemsko oblast in kapital ter suvereno (s svojimi uradniki) nadzira go-

spodarstvo, upravo, politiko in pravosodje. Vse v imenu profita! Iz dneva v dan smo priča prevaram, okoriščanjem in izkoriščanjem najnižje vrste. Tradicionalno poplavno območje na Jački v Logatcu je naenkrat postalo zazidljivo. Odgovorni strokovnjaki so se na »zazidalne dokumente« podpisali in jih ožigosali! Na tem območju individualne hiše ni zidal »navaden« Logatčan (ki niti v snu ne bi dobil dovoljenja), temveč je (so) investitor(ji?) zgradil(i?) večstanovanjske objekte. Kupce so prevarali, kriv pa ni nihče! Kako je to mogoče?! V zadnjih dveh letih je že štirikrat poplavilo na tem objektu, lastniki so nemočni v uničenih stanovanjih brez »suhe« prihodnosti, pa še vedno nihče kazensko ne odgovarja! Neverjetno, pa vendar resnično. Kupčkanje z zemljišči v Logatcu je že dolgo zrelo za komisijo za preprečevanje korupcije (Kosova protikorupcijska komisija), saj je težko verjeti, da nekaterim prevečkrat pade milo na tla.

Bomo preventivno več investirali v zaščito pred vodno katastrofo (in bolj pametno posegali v prostor), kar je neprimerno ceneje kot sanirati posledice? Bo stroka nehala upogibati hrbet pred politiko in kapitalom? Kdaj bodo zapihali novi vetrovi, ki ne bodo posledica slabe prebave po oblastniških požrtijah? Kolikokrat bo še Jerčka zajokala, preden bo šlo na bolje?

Gvido Komar, Grčarevec

Smučarski skoki in njihovi jubileji

V letošnji 6. številki Logaških novic smo na strani 20 pod naslovom 60 let Smučarskega skakalnega kluba Logatec brali zapis Darje Sever o 60-letni tradiciji smučarskih skokov v Logatcu. V začetku tretjega odstavka beremo: »Smučarski skoki imajo v Logatcu dolgoletno tradicijo; njihovi začetki segajo v leto 1950, ko je skupina domačinov pod vodstvom Zorana Mraka zgradila prvo 25-metrsko smučarsko skakalnico pod hribom Sekirica.«

Natančno pa le ni vse tako, kot se je bilo zapisalo. Namreč, začetki Smučarskega kluba Logatec res segajo v leto 1950, a tradicija smučarskih skokov je še vsaj za kakih 20 let starejša. O tem pišejo Logaške novice v aprilski številki leta 1978 ob 70-letnici športa v Logatcu. Na strani 5 pod naslovom Prva logaška skakalnica beremo, da so prvo skakalnico v Logatcu zgradili 1930. leta po zamisli Alojza Kralja in Cirila Ogrina. Dalje piše tudi, da poleg obeh omenjenih, sodijo med začetnike skakalnega športa vsaj še veterinar Marjan Pavšič (po katerem se imenuje Pavšičeva ulica v Logatcu), Gvido Mislej (bržčas tajnik društva ali smučarskega odseka pri logaških Sokolih) in Andrej Trkman. Kralj in Ogrin sta dosegala dolžine okoli 30 metrov (po čemer bi lahko sklepali, da je bila skakalnica naravnana najmanj za skoke do 30 metrov).

Nekaj podobnega nam sporoča tudi zapis Mire Hodnik na strani 78 raziskovalne naloge Orli in Sokoli v Dolenjem Logatcu iz leta 2002. Tam se lahko poučimo, da so Sokoli leta 1932 ustanovili smučarski odsek. In dalje piše: »Prva skakalca sta bila Alojz Kralj in Ciril Ogrin, ki sta skakala na skakalnici, za katero sta sama izdelala načrt, in na njej dosegla do 30 m dolžine.«

Skratka, ne bo sprejemljiva trditev, ki smo jo prebrali v julijski številki Logaških novic, da sega tradicija smučarskih skokov Logatcu le do leta 1950 in da je bila tedaj zgrajena tudi prva skakalnica, ampak sega ta tradicija tja v začetek tridesetih let prejšnjega stoletja, ko je bila zgrajena tudi prva skakalnica.

In zakaj ta pojasnila? Ker sme biti Logatec neskromno ponosen na svojih 80 let prvih smučarskih skokov in prve skakalnice pod Sekirico.

Marcel Štefančič

Kdo se v Logatcu boji časti?

Odrpno pismo dosedanemu logaškemu podžupanu g. Česniku

V Logatcu se je na občinski razpis za podelitev občinskih priznanj javila skupina sedmih društev oz. organizacij, ki je skupaj predlagala častnega občana, najvišje občinsko priznanje. Prvič po več letih prvega pravega Logatčana, prvič poenoteno s tako veliko podporo organizacij, občanov ter celo z enotno podporo občinske komisije za podelitev priznanj. No ja, na koncu se je zataknilo na seji občinskih svetnikov, kjer je g. podžupan Česnik po predstavitvi predloga zmogel prebrati le kratko izjavo, da ni dobro, če se priznanja podeljujejo nepremišljeno. In predlagano priznanje za častnega občana zavrnil.

Predlog za častnega občana je bil namenjen dr. Jožetu Skvarči (ob njegovi lanskem 70-letnici), upokojenemu zdravniku splošne medicine, športniku, kulturniku, direktorju zdravstvenega doma, občinskemu svetniku, ..., poznanemu verjetno prav vsakemu Logatčanu, tudi iz najbolj oddaljene logaške vasi, pa verjetno tudi izven Logatca po notranjskih krajih.

Ko smo pripravljali predlog, so nam mnogi posamezniki priznavali, da je ideja odlična, da je dr. Skvarča zares prepoznavna osebnost, ki si zasluži naziv častnega občana. Društva in organizacije, ki so sodelovali pri predlogu (KUD Adoramus, Zdravstveni dom Logatec, Karitas Logatec, Župnija Logatec, Dom starejših Marije in Marte, Nogometni klub Logatec in CMePZ Logatec), so vsi soglasno podprli predlog, ki ga je na koncu občinska komisija, ki predlaga priznanja v končno potrditev logaškim svetnikom, prav tako soglasno podprla.

Na občinski seji, kjer je bil predlog predstavila predsednica komisije za občinska priznanja, pa je prišlo do presenečenja. G. Česnik, podžupan občine Logatec (LDS), je namesto razprave samo prebral kratko izjavo, v kateri je povedal le, da ni dobro,

če se nepremišljeno podeljujejo priznanja. Brez kakršnekoli diskusije, brez enega samega argumenta, brez kakršnegakoli vprašanja so pozicijski svetniki podprli Česnikov predlog, da dr. Skvarča ni primeren za častnega občana in – verjetno malo za tolažbo predlagateljem – podprli Česnikov predlog, da dr. Skvarča dobi spominsko plaketo, kot so jo v preteklosti dobili nekateri posamezniki ter gasilska in njim podobna društva.

Predlagatelji na svoj predlog nismo dobili nobenega uradnega odgovora. Da dr. Skvarča ni primeren kandidat za častnega občana, smo izvedeli iz medijev. Prav tako dr. Skvarča ni prejel nobene informacije o kakršnem koli priznanju. Šele na poziv predlagatelja je čez čas le dobil kratko pisno obvestilo.

Da je celotna zgodba le farsa, pričajo neargumentirana izjava podžupana o nepremišljenem predlaganju priznanj (ki jih konec koncev razpisuje prav občina sama), molk svetnikov na seji in tiho glasovanje brez debate, ki govori o vnaprej dogovorjenem političnem žongliranju. Tudi dejstvo, da je dr. Skvarča po osamosvojitvi Slovenije deloval v »napačni« politični opciji (takratni krščanski stranki), ki zdaj ne deluje več, je verjetno pripomoglo k tej zakulisni igri. Iz vsega tega lahko sklepamo, da trenutna politična oblast izkazuje svojo moč in brez zadržkov (verjetno premišljeno) spodkopava temelje kulturnega dialoga in ustvarja politiko tam, kjer je ne sme biti.

Verjamemo, da bo g. Česnik odgovoril na naše javno vprašanje. Če bi ostali brez njegovega odgovora, bi gotovo škodilo njegovi časti, za katero ve, da je očitno nekaj pomembnega in za katero se ne sme delati nepremišljenih korakov. Naše vprašanje, spoštovani g. Česnik, je povsem enostavno: kaj je bilo pri našem predlogu, ki ga je podprlo sedem društev in organizacij, v katerem deluje na stotine občanov, in

ki ga je podprla tudi občinska komisija, nepremišljenega? In zakaj menite, da dr. Skvarča, dolgoletni ugledni zdravnik, dolgoletni predsednik športnega društva, nogometni sodnik in zdravnik, vzpodbujevalec športa in kulture, kulturnik, občinski svetnik, občinski nagradjenec za zasluge v zdravstvu, nagradjenec mednarodnega olimpijskega komiteja s strani g. Juana Antonia Samarancha in še bi lahko naštevali ... ni primeren za častnega občana Logatca?

Logatec bi imel priložnost dobiti novega častnega občana, kar bi moralo biti vsem v ponos. Postal bi celo prvi domačin – Logatčan, ki bi prejel takšno priznanje. Tako pa imamo v Logatcu le dva častna občana. Toneta Kompareta, dolgoletnega župnika, ki je gotovo pustil pečat v času svojega delovanja v Logatcu, ter g. Francija Jereba, dolgoletnega režiserja dramskih uprizoritev na Vrhu Sv. Treh Kraljev. Kot da bi se bali, da bi bil tretji častni član v celotni zgodovini Logatca preveč? Kot da je častno nekaj, kar se ne spodobi imeti? Kot da se bojimo, da bi imeli v občini preveč osebnosti, ki so z dobrim zaznamovale pretekla obdobja?

Predlagatelji smo seveda razočarani nad odločitvijo. Dr. Skvarči smo predlagali, da lokalne politične zdrahe ignorira in spominske plakete, za katero ga ni nihče predlagal (razen g. Česnika), ne sprejme. O častnem pri dr. Skvarči bodo lahko občani, ki ga imajo možnost poznati skozi njegova dejanja, pritrjevali tudi brez formalnega priznanja, prav tako kot bodo politična dejanja nekaterih posameznikov zaznamovala njihovo bit. In čast.

Janez Čuk, Logatec

Pozabljene Ograje

V volilnem letaku SLS je župan našteval obljube za naslednji mandat. Verjamem, da jih bo poskušal uresničiti čim več. Vendar med obljubami sploh ni omenil zaselka Ograje, v katerem živi nekaj desetina logaških občanov. V pretežni večini so to mlade družine, med katerimi so nekateri še vedno brez vodovoda. Menda, da je to edini zaselek z aktivnimi občani v občini, ki jim ta, sicer običajna dobrina manjka. Predlagam, da župan vključi v svoj spisek tudi to zadevo.

Naslednja pa je: ali je mogoča plinifikacija na območju Ograj, saj bi lahko podobno kot vrhniški vodovod, ki je potegnjeno tudi v logaško občino, segla torej tudi logaška občina s plinom v zaselek Zaplana. Občina naj bi navdušila podjetje Adriaplin, da bi se tega lotil, saj bi bila s približno 300 priključki investicija donosna. Tudi to bi bilo zelo dobrodošlo, če bi župan uvrstil na omenjeni spisek. To sta torej le dva predloga v dobro zastavljenih občanov.

Rudi Vogrič, Ograje

Jezikovni zdrsi: Z brano pač branamo

Slišimo in beremo, še posebej ob poplavnih dneh, da je ta in ta brana popustila in voda je poplavela naselje ... Drugje pa je suha brana zadržala obilje voda. V resnici pa je tako: ne s suho ne z mokro brano ne moremo zadržati vode; zadržimo pa jo lahko z jezovi, z nasipi.

Namreč, v slovenskem jeziku pomeni brana orodje z železnimi (lahko tudi lesenimi) zobmi za rahljanje – brananje – njiv, travnikov, ... Kmetjska pamet to ve, zato bo šla z brano branati njive, travnike, ..., ne bo šla pa z brano zadrževati takšnih in drugačnih voda.

Res pa je, da pri hrvaško ali srbsko govorečih pomeni brana tudi jez ali nasip.

Marcel Štefančič, Logatec

Potujoča ribarnica

Vsak torek in petek dopoldan se na parkirnem prostoru med Krpanom in Mercatorjem v Dolnjem Logatcu ustavi potujoča ribarnica Delamarisa iz Izole, v kateri lahko Logatčani kupijo zamrznjene in sveže morske ribe. Prodajalec je povedal, da prodaja rib precej niha. Tako kot ostali Slovenci tudi logaški občani na mizi nimamo prav pogosto rib in morskih sadežev.

Besedilo in foto: France Brus

Po Logatcu je vožnja s kolesi, na rolerjih in tekaških rolgah ali sprehodi z otroškimi vozički po pločnikih in kolesarskih stezah precej otežena zaradi neštetihih uvozov do posameznih hiš. Dodatno jo otežujejo še neprimerno postavljeni prometni znaki, ki ogrožajo varnost občanov, saj je bilo že kar nekaj trkov in padcev kolesarjev, zaenkrat le z lažjimi poškodbami. Pozimi je tudi čiščenje snega okoli znakov precej bolj zamudno in dražje. Zanimivo bi bilo slišati mnenje članov sveta za preventivo in varnost v cestnem prometu o tako izvirnih idejnih rešitvah. Prav bi bilo, da jih odgovorni odstranijo in postavijo izven asfaltiranih kolesarskih in pešpoti. Pa da ne bo prepozno; zaradi znakov ima že nekaj ljudi »buške« in odrgrnine.

Besedilo in foto: Martin Kreč

Zahvala

Viktor Marolt

1930–2010

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, dedka in pradedka se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje in sveče ter izrečena sožalja.

Posebej bi se radi zahvalili gospodu župniku Janezu Komparetu za lepo opravljen obred, pogrebniemu zavodu Menart in cvetličarni Karmen, Komunalnemu podjetju Logatec, trobentaču ter pevcem za lepo zapete pesmi. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žena Vera ter hči Mira in sin Viktor z družinama

Zahvala

Božo Gostiša

1961–2010

Ob boleči izgubi dragega sina Božota se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom za darovano cvetje, lepa hvala tudi vsem sosedom za izrečeno iskreno sožalje in vsem ostalim za darovane sveče.

Še posebej se zahvaljujemo pogrebniemu zavodu Menart, župniku Dragu Žumru za lep obred, hvala tudi trobentaču in dr. Katarini Turk.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči vsi njegovi

Novo v knjižnici

LEPOSLOVJE

Slovensko

***ČATER, Dušan: Džehenem**
FRUMEN, Tanja: Kdaj angeli
vzkliknejo kri
FRUMEN, Tanja: Rdeča strast
FRUMEN, Tanja: Šefova ljubica
***GRAFENAUER, Niko: Diham,
da ne zaide zrak: zbrane in nove
pesmi (poezija)**
***JANČAR, Drago: To noč sem jo
videl**
JELINČIČ, Dušan: Bela dama
Devinska
JEZERNIK, Milan: Ogrlica: roman
KUŠAR, Nani: Vanda: povest
NEŽINA steza (poezija)
ROT, Zdenko: Leta izgubljene
mladosti: dnevnik 1942-1948
(spomini, dnevnik)
SCHEICHER, Marjanca: Kešpička:
roman o slovenski estradi
SENEGANČNIK, Brane: Arie antiche
(poezija)
***SKRINJAR-Tvrz, Valerija:
Zmajeva kri. Razhajanja/3. knjiga
(zgod. r.)**
ŠETINC, Franc: Otroci brez otroštva:
šlezjske zgodbe (spomini, dnevnik)
***ŠTEGER, Aleš: Knjiga teles
(poezija)**
VITAS, Marko: Vetrovi stepe (zgod.
r.)
Tuje
ASHER, Bridget: Vse ljubice mojega
moža
BECKETT, Bernard: Geneza (zf)
CABRÉ, Jaume: Šumenje Pamana:
življenjska drama ljudi v primežu
španske državljanske vojne (zgod.
r.)
CHAZAL, Malcolm de: Čarni čut
(poezija)
***CHRISTIE, Agatha: Nevarnost v
hiši na koncu (krim. r.)**
***COHEN, Leonard: Knjiga milosti
(poezija)**
FALETTI, Giorgio: Jaz sem bog
(krim. r.)
HUELLE, Paweł: Zadnja večerja
***KAFKA, Franz: Dnevniki: 1912-
1914 (spomini, dnevnik)**
LAUREN, Jillian: Noči v haremu
(avtobiogr. r.)

LAURENS, Stephanie: Lahkoživčeva
obljuba
***LECCA, Nicola: Hotel Borg**
ORTEGA y Gasset, José:
Opazovalec (eseji)
***ORWELL, George: Na robu
in na dnu v Parizu in Londonu
(avtobiografski r.)**
PARKS, Adele: Vse, kar si želim
PATTERSON, James: Dva proti
enemu: (trinajsti primer Alexa
Crossa) (krim. r.)
***PATTERSON, James: Čez drn
in strn: (štirinajsti primer Alexa
Crossa) (krim. r.)**
STEEL, Danielle: Dar ljubezni
***STENDHAL: Življenje Henryja
Brularda (avtobiogr. r.)**
TOKARCZUK, Olga: Beguni
TRANSTRÖMER, Tomas: Skrivnosti
na poti (poezija)
VARGAS, Fred: v Neptunovem
vetru: (četrti primer komisarja
Adamsberga) (krim. r.)
VSE najboljši!: 400 voščil, izrekov
in citatov za vsako priložnost
(življenjske misli)

STROKOVNA LITERATURA

Mejne znanosti
CREME, Benjamin: Umetnost
življenja: življenje po zakonih
življenja
Psihologija
GRADIŠNIK, Branko: Sreča za 2:
nadaljnja pisma iz moje svetovalnice
MUSEK, Janko: Psihologija življenja
TAYLOR, Madisyn: Moj vsakdanji
OM: navdihujoče misli za srečen,
zdrav in izpolnjen dan
Etika
FOUCAULT, Michel: Zgodovina
seksualnosti
Verstvo
***TERESA: Pridi, bodi moja luč:
zasebni spisi svetnice iz Kalkute**
Sociologija
***LUYENDIJK, Joris: Je res ali ste
videli na televiziji?: resnice in
neresnice o Bližnjem vzhodu**
Politika
JURCA, Tomaž: Dva meča: novo
razmerje moči med Cerkvijo in
državo
Gospodarstvo
***SMITH, Adam: Bogastvo
narodov: raziskava o naravi in**

zvzrokih bogastva narodov

TEMPLAR, Richard: Kako zapraviti
manj brez odrekovanja
Pravo
ERJAVEC, Klavdija: Delovnopравни
priročnik s sodno prakso
KOVAČIČ, Matej: Nadzor in
zasebnost v informacijski družbi:
filozofski, sociološki, pravni in
tehnični vidiki nadzora in zasebnosti
na internetu
Narodopisje
ŽIDOV, Nena: Rovaši: zbirka
Slovenskega etnografskega muzeja
Ljudsko slovstvo
***TISOČ in ena noč**
Narava
***GEISTER, Iztok: Narava, kot jo
vidi narava**
Živalstvo
HÖNIGSFELD Adamič, Marjana:
Vidra, zala mlinarica
Medicina
***BRIZENDINE, Louann: Moški
možgani**
WARD Platt, Martin: Moj čudežni
malček: popoln vodnik po otrokovem
razvoju od rojstva do 5. leta
ZUPAN, Anton: Plavanje in druge
oblike gibanja distrofikov v vodi
Zdrava prehrana
ANDRUS, Crystal: Preprosto ...
ženska!: 12-tedenski program
popolne preobrazbe telesa, misli in
duše
KOENIG, Karen: Pravila, kako
normalno jesti: zdravorazumski
pristop za vse, ki so kar naprej na
dietah, se prenajedajo, si odrekajo
hrano, jedo iz čustvenih vzgibov in
tudi tiste, ki so nekje vmes!
TEMPLAR, Richard: Kako uspešno
shujšati brez stradanja
Alternativna medicina
DJURICA, Božidar: Kaj je
življenjsko-kozmična energija: eliksir
za življenje na Zemlji
***MOYNIHAN, Ray: Krošnjariji z
boleznijo: kako farmacevtske
velikanke delajo iz nas bolnike**
WAGNER, Franz: Refleksna masaža
ZEPAN, Matjaž Bogdan: Aktivni reiki
Usui do
Tehnika
FLAŠKER, Jože: Zobniška gonila
Gospodinjstvo
***OSTROP, Ulrike: Eko nasveti**

za vsak dom: kako z ekološkim učetnom življenja tudi prihranimo Umetnost

ZALAZNIK, Janez: Kako je umetnost
izgubila nedolžnost: kolaž, asemblaž
in fotomontaža v umetnosti XX.
stoletja
Arhitektura, urbanizem
PESKAR, Robert: Bazilika Marije
Zavetnice na Ptujski Gori
Uporabna umetnost
RAČKI, Tone: Veščina risanja. 3.
Majhne skrivnosti velikih mojstrov
Fotografija
POZDRAV z Gorenjske: zbirka starih
razglednic
Glasba
STEFANIJA, Leon: Sociologija
glasbe – zgodovina, teorija in
metodologija
Družabne igre, ples
ZAGORC, Meta: Model treninga jazz
plesalcev
ZAGORC, Meta: Priročnik za
navijaške skupine: metodika in
tehniko učenja navijaških in plesnih
skupin
Literarna teorija
ŠPACAPAN, Adrijana: Esej na maturi
2011: (maturitetna romana: Feri
Lainšček: Ločil bom peno od valov,
Gustave Flaubert: Gospa Bovary)
Geografija – svet
MARK, Landsberg, Ol'ga: Amerika:
nazoren vodnik za vsakogar
2. sv. vojna
PARTITURA Druge svetovne vojne:
kdo in kdaj je začel vojno?
NOB
***MEB sodbo sodišča in sodbo
vesti: dokumenti sodnega
procesa proti škofu Gregoriju
Rožmanu**
ŠTESL, Jurij: Pohorska afera: krvavi
izpadi štajerskih partizanov med
jesenjo 1943 in pomladjo 1944
Biografije
FRANC Jožef: Cesar Franc Jožef:
1830-1916: miti in resnica
***GANDHI: Avtobiografija: zgodba
o mojih eksperimentih z resnico**
***HRIBAR, Ivan: Ivan Hribar: »jedini
resnični radikalec slovenski«
VORCI slovenske pomorske
identitete**
* **Še posebej priporočamo.**
Maja Gregorič

Prireditve

22. 10., 18.00 Odprtje slikarske razstave **Nasprotja** avtorja Toneta
Hasanija, Vaški muzej in galerija Laze. Org.: Turistično društvo Lanski
vrh Laze, 041 376 278.

22. 10., 19.00 Odprtje razstave **Vezenine** Tanje Florjančič, galerija
Hiša sonca, Logatec. Na ogled do 12. 11., od ponedeljka do petka od
9.00 do 13.00. Org.: JSKD OI Logatec, 01 759 17 40.

29. 10., 20.00 **Komedija Ločeni odpadki**, 1. predstava gledališkega
abonmaja komedije Občine Logatec, Narodni dom Logatec. Org.:
Občina Logatec, renata.gutnik@logatec.si.

7. 11., 15.00 **15. Dobrodelni koncert z geslom Nič revščine,
ukrepajmo zdaj**, nastop pevskih in glasbenih skupin, Dom krajanov v
Rovtah. Nastopajo: OŠ Rovte, POŠ Rovtarske Žibrše, narodnozabavni
in zabavni ansambli, pevci zabavne glasbe. Osrednji govornik bo
upokojeni nadškof msgr. Alojz Uran. Prostovoljne prispevke bodo
namenili ljudem v stiski. Org.: Župnijska Karitas Rovte, 040 522 140.

Zahvala vaščanom, gasilcem in prijateljem za pomoč ob poplavi

Poplave v Grčarevcu so prizadele tudi našo hišo
(Nastanitvena turistična kmetija Žigon) in hitro narasla
voda, ki je privrela iz hudournikov na Mesarjevem hribu, je
zgodaj zjutraj začela poplavljeni naše gospodarsko poslopje
in se pomikala proti hiši. Sovaščani so nam v zgodnjem
nedeljskem jutru takoj priskočili na pomoč ter pomagali
reševati živino in opremo. Vhode v hišo smo zavarovali s
peskom in protipoplavnimi vrečami, vendar se vdoru vode ni
bilo mogoče izogniti. Sosedje, gasilci in prijatelji so pomagali
pri odmikanju opreme in izčrpanju vode iz poplavljenih
kleti ter pritličja, zato se tako sovaščanom in prijateljem kot
tudi gasilcem iskreno zahvaljujemo za nesebično pomoč ob
tej naravni nesreči.

Žigonovi

Naročnik: OO SDS Logatec, Tržaška c. 11

BERTO MENARD

*kandidat ZA župana
občine Logatec*

ZAHVALA OBČANOM

www.bertomenard.si

Spoštovane občanke, cenjeni občani, hvala vsem, ki ste se udeležili lokalnih volitev, še zlasti tistim, ki ste mi namenili svoj glas. S hvaležnostjo in odgovornostjo prevzemam težo funkcije, ki jo bom, upam, z vašim vnovičnim glasom pridobil, hkrati pa tudi skrb za veliko »družino«, kar skupnost občanov, v kateri si prizadevamo za vsesplošni napredek, nedvomno je.

Županovanje jemljem kot poslanstvo, zato želim pred drugim krogom volitev še enkrat poudariti, da želim programe načrtovati in graditi v sodelovanju s krajevnimi skupnostmi.

Prepričan sem, da je za doseg cilja najpomembnejše kakovostno življenje nas vseh, zato moramo pri tem tudi sodelovati pripadniki vseh generacij.

Če me izvolite za župana, nameravam delati po posameznih področjih, in sicer v skupinah, s pomočjo strokovnjakov, ki sicer lahko pripadajo različnim, tudi političnim usmeritvam, vendar dajejo prednost stroki pred politiko. Za blaginjo prebivalcev občine namreč niso pomembni svetovnonazorski pogledi oziroma prepričanja, temveč stroka, ki upošteva mnenja občanov.

Za uveljavitev vsega tega pa v nedeljo, 24. oktobra, potrebujem glas slehernega med vami. Ker vem, spoštovane občanke, cenjeni občani, da ste obljub že siti, ničesar ne obljubljam, se bom pa potrudil, da bomo s čim širšim krogom tistih, ki ste jih izvolili v občinski svet, v prihodnjih štirih letih rešili čim več naših skupnih težav.

Berto Menard

Cilj - zmaga na volitvah in kvalitetno življenje ZA vse nas!

Jakec 2010: Spočit in še b'1 nabrit

Skavtski izziv v orientaciji v Logatec privabil okoli 600 skavtov iz vse Slovenije

Logaški skvti iz stega Zvedavi polh so 16. in 17. oktobra v Logatcu in okolici pripravili skavtski izziv v orientaciji. Izziv ima več kot desetletno tradicijo, letos pa je potekal pod motom Spočit in še b'1 nabrit. »Lansko leto Jakca ni bilo, smo se pa v tem času spočili in temeljito pripravili na letošnjega. Smo še bolj nabriti, torej polni energije in svežih idej,« je razložil Matej Mihelčič, glavni organizator, odgovoren za koordinacijo, administracijo, finance in osebje. Že od samega začetka, leta 1997, je Jakec vseslovenski orientacijski dogodek, ki ga za množico skavtov pripravijo Logatčani iz stega Zvedavi polh.

Logaški skvti so poleg proge pripravili tudi raznolike delavnice, ki so ves konec tedna potekale na zbirnem mestu v Gornjem Logatcu. Približno 600 skavtov iz vse Slovenije je na igrišču za osnovno šolo igralo odbojko, košarko, nogomet, postavljalo trinožnik in simbolni ogenj, med drevesi pa so napeli tudi vrv z gugalnico. Prav tako so za udeležence pripravili umetniške in duhovne delavnice. Vsaka ekipa je poslikala del sestavljanke, ki je pozneje služila kot scena, nekateri pa so se družili ob prebiranju Svetega pisma.

Tekmovalne ekipe so bile glede na starost članov in temu primerno težavnost ter dolžino proge razdeljene v štiri skupi-

ne, lahko so bile mešane, v vsaki pa je bilo pet članov. Vsaka ekipa je morala pred odhodom na progo opraviti pisni test, na katerem je potrdila svoje teoretično skavtsko znanje. V soboto dopoldne so se na 12 kilometrov dolgo progo proti Hotedršici prvi podali izvidniki in vodnice, skupine skavtov starih od 10 do 14 let. Za njimi so tabor v gornjelogaškem domu krajevne skupnosti zapustili še starejši skvti. Pred njimi je bila nekoliko daljša, 17-kilometrski pot po logaških gozdovih. Tekmovalci so se med potjo ustavljali na postajah, kjer so morali reševati različne naloge. Dokazati so morali poznavanje signalizacije, iskanja točk v naravi in se preizkusiti v različnih športnih dejavnostih. Zadnje, najbolj izkušene ekipe pa so se na progo podale šele pozno zvečer. Čakal jih je poseben nočni izziv, na katerem so se soočili z mrazom in temo, zaradi katere je bilo iskanje mrtvih točk – postaj, na katerih ni bilo nikogar –, še toliko bolj zahtevno. V Logatec so se v močnem dežju vračali v zgodnjih jutranjih urah.

Skavtski vikend se je svečano končal v nedeljo, ko so po sveti maši razglasili rezultate in nagradili najboljše ekipe. »Spočit nisem več, nabrit pa še vedno,« je po zaključku priznal Mihelčič.

Anita Ilić

Ekipe na terenu se je razveselila golaža, ki so jim ga za večerjo pripeljali na Ravnik pri Hotedršici. (foto: Anita Ilić)

Na eni od postaj so s pomočjo kuhalnice preskusili reflekse skavtov. (foto: Anita Ilić)

Na pot so se v spremstvu staršev podali tudi najmlajši. (foto: Anita Ilić)

Tekmovalci so morali postaviti tudi simbolni ogenj. (foto: Anita Ilić)

Slovenska ljudska stranka

ZAUPAJMO IZKUŠNJAM

Za svetlejšo in lepšo prihodnost

Spoštovane volivke, cenjeni volivci.

Iskreno se vam zahvaljujem za izkazano zaupanje na nedeljskih volitvah, in za glasove, ki ste jih namenili meni osebno kot kandidatu za župana.

Naročnik: Slovenska ljudska stranka, Beethovnova 4, Ljubljana

Ob tem pa vas vabim, da še bolj odločno in samozavestno stopimo skupaj in pokažemo, da nam ni vseeno za prihodnost naše občine in za prihodnost naše mladega rodu, naših otrok. Le skupaj z vami, z vašo podporo bomo lahko dokončali začetno delo, speljali zastavljene projekte in iskali nove izzive v dobro vseh nas in naših otrok.

V nedeljo, 24. 10. 2010, se skupaj z družino, prijatelji in znanci odpravimo na volišča in podprimo nadaljnji razvoj naše prelepe občine.

kandidat za župana Janez Nagode

IZPOLNJUJEMO OBLJUBE

Cenjene volivke, spoštovani volivci!

Želimo se vam zahvaliti za zaupanje na volitvah, saj smo z vašo podporo dobili drugo najmočnejšo svetniško skupino v novem občinskem svetu. Z bogatimi izkušnjami in znanjem bodo svetniki in svetnici SLS zagovarjali premišljen in enakomeren razvoj občine.

Hkrati se iskreno zahvaljujemo tudi za izvolitev g. Janeza Nagodeta v drugi krog županskih volitev.

Vse vljudno vabimo, da se udeležite volitev 24. 10. 2010 in se po osebni premisleku odločite za nadaljevanje uspešnega razvoja logaške občine s sedanjim županom.

Občinski odbor SLS Logatec,
Andrej Kermavnar, predsednik

»Turistična znamenitost« na Kalcah

Mihova hiša na Kalcah že nekaj časa ne zasluži več tega imena. Na srečo se sesuva sama vase in ne na cesto. Bo morda le kdo odstranil to »turistično znamenitost«? Domačija je pod spomeniškim varstvom. Žal ni bilo volje, predvsem pa ne denarja, da bi jo popravili in uredili, ko je bil še čas za to. Lastnica s Primorske (sosedje ne vedo kaj več o njej) vse skupaj prodaja, a je, kot kaže, postavila previsoko ceno.

Besedilo in foto: Brane Pevec

Podrtija sredi mesta

Javornikov kozolec toplar, nekoč simbol slovenstva, kaže kaj žalostno podobo. Skrit za nekdanjo občino ter staro sadno drevje in žično ograjo čaka le še na večjo snežno odejo ali močnejši veter, da ga dokončno zruši. Res je, da podrtija ne ogroža mimoidočih, kaže pa na odnos lastnikov oziroma odgovornih, ki bi kozolec lahko odstranili.

Besedilo in foto: France Brus

POOBLAŠČENI PRODAJALEC IN SERVISER VOZIL CHEVROLET IN KIA

Kupon za

10% popust
na servisne storitve

popusti se ne seštevajo, popust ne velja na kleparska in ličarska dela

Avtokliše
SELIŠKAR d.o.o.

Betajnova 16, 1360 Vrhnika

tel: 01 7502252

e-pošta: info@avtohis-seliskar.si

www.avtohis-seliskar.si